

VETO

ALGEMENE STUDENTENRAAD

Weekblad. Jg. 8.
'81-'82. Nr. 4.
22 oktober.
V.u. Bruno Leynse
Van Evenstraat 2 D
3000 Leuven

Redakties op maandag.
Nr. 6 : artikels binnen op 26/10; nr. 7 : artikels binnen op 2/11.
Advertenties : zelfde data.
Zoekertjes : resp. op 2/11 en 9/11.
Actualiteit op afspraak.

Klapstuk

Een beperkter Klapstuk - alles lijdt onder de crisis - ging als Bengaals vuur door de voorbije week. We dekken de asse in en gooien het doek in de motteballen met een herdenking op pagina's 6 en 7. Waar je van onze eigenste kunstkenaars de stroop om de baard en de mosterd op de tong krijgt. Of wat had je gewild? Objectieve schrijverij over The Sound, The Ethnic Heritage Band, Adeliën-De Kreet? Kom nou. Keihard geklapstukt : p. 6-7.

Bialek

Bialek komt op 25 november naar Leuven. Maar onze redacteuren zijn eerst! Zij overvallen Bialek onmedoogend op zijn sofa alwaar hij getroffen door een griepaanval toch nog een interview weggeeft. Bialek en maatschappijkritiek, op p. 4.

Kredispunten systeem

Net met een F in het bisjaar gesukkeld? Had dan maar in Heidelberg gestudeerd. Daar kan je volgens onze zeggeman dat idiotiek-vak-voor-je-goesting-noch-aanleg-hebt een jaar of drie-vier blijven uitstellen. En wie buist je dan nog voor zo'n prutsvak, als je bijna bent afgestudeerd. Dat uitstellen kan binnen een "kredispuntenstelsel". Dat is een onderwijstelsel waarbinnen je een programma met een zeker "gewicht" aan kredispunten moet doormaken. Kredispunten drukken de moeilijkheidsgraad van een vak uit. En in zo'n systeem heb je gewoonlijk meer vrijheid om je programma samen te stellen. Als je maar aan je "gewicht" komt kan je al eens een F slikken. Of dat daarmee dan allemaal koek en ei is lees je deze en volgende weken in Veto. Kredispuntenstelsel (Wadde-memblijft?) p. 4.

Alma

De Alma 25 jaar-plus en nog even dynamisch. Na de menu's in Veto alwéér een nieuwe zet. De "Coffee-shop" heropent in de Milkbar naast Alma II en daarvoor krijg je 1 bon gratis voor 1 kop gratis koffie of 1 gratis pintje. Zoek en vind op p. 3. Dat gaat Mangelschots geld kosten. En voor wie geen koffie lust zijn er sandwiches. Voor als de Alma te vol is zeker. Menu's op p. 11. Kwelende tip van de week : de muéslí voor de vlugge vogels. Ook op p. 11.

MEDIKA

Vorige woensdag werd in Medika besloten niet aan de stakingen op 15 oktober deel te nemen. Amper 40 studenten stemden vóór staking.

Peter Gordon : Video

Stilte en gefluister. De zaal loopt langzaam vol. Als Peter Gordon met een korte uitleg (de handen in de zakken en als bij wonder geen shag in de bek) de voorstelling begint, wordt het reactievermogen van de kijker onmiddellijk en grondig getest. De video-films die de performance openen, flitsen sekondlange beelden m'n brein in. Een dag later zo goed en zo kwaad als het kan, de hele rimram terug voor de geest roepen, blijkt geen lichte opgave.

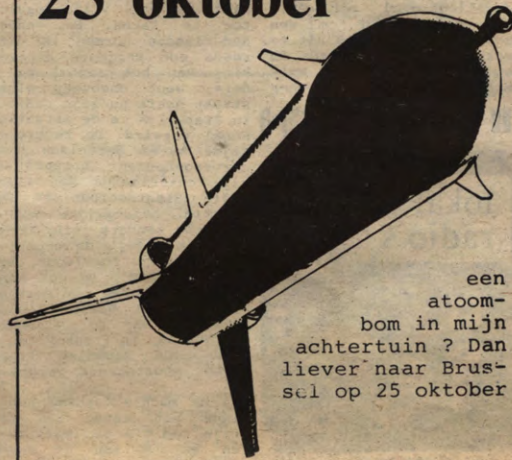
De openingsscène leek me nogal cliché. De door Gordon gekomponeerde muziek (een soort synthesizer-rock) werd video-visueel gemaakt. Mooi om naar te kijken, maar allemaal al déjà-vu. Het procédé is nu ook weer niet van gisteren. Zovele groepen hebben hun muziek al op min of meer gelijkwaardige manier gefilmd of laten filmen. Dat dit filmpje technisch knap in mekaar stak, kan daar niet veel aan veranderen.

Het daarop volgende onderdeel (ontbijt-scène) had dezelfde kwaliteiten, maar ook nu was er geen echte originaliteit te bespeuren. Het thema was vrij gewoon. De uitwerking, idem.

Er kwam nog een derde deel, waarvan me enkel de stationsscène is bijgebleven, die ik wel zeer mooi vond, en veruit het beste dat er tot dan te zien was geweest.

Na de inleiding van drie films ging Gordon over tot een live-permance met saks en synth. Hoewel het allemaal nogal stroef begon, zaten er hier wel goeie momenten tussen. Romantiek en defaitisme bij elkaar geklutst, ondersteund met goeie saks en soms toch

25 oktober

een atoom-bom in mijn achtertuin? Dan liever naar Brussel op 25 oktober

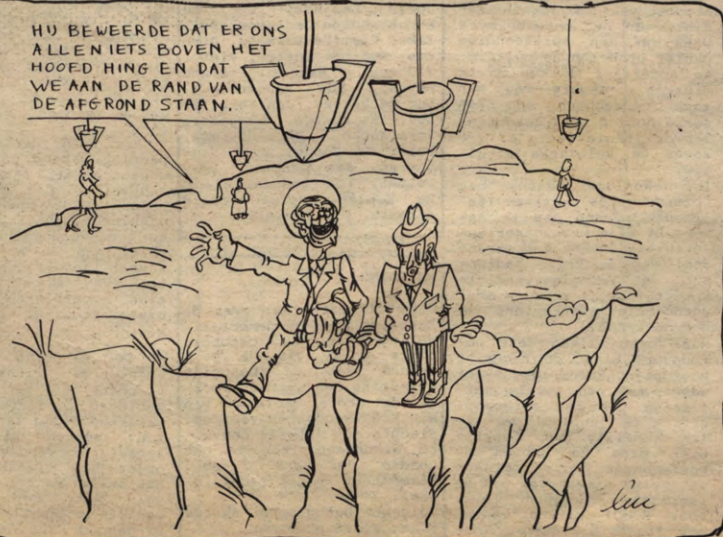
(zoals een prof die tegen zijn zin kollege geeft).

Het derde deel van de voorstelling was een stuk uit de video-tape "perfect lives" (private part) van Robert Ashley. In dit deel werden de technische mogelijkheden van video grondig benut. Kwa montage was dit deel zeker superieur tegenover de rest. Kwa toegankelijk was het dat dan weer niet. Zoals over de eerste tapes kon gezegd worden dat ze vrij doorsichtig en inhoudelijk weinig origineel waren, kon (kan) over dit deel niet gezegd worden. De combinatie van het pianospel en het landschap (the low horizon en dergelijke) maakten wel dat dit stuk het meest mijn bewondering heeft gewekt wat het technische aspect betreft. Het was een geometrisch spel, waarbij bijvoorbeeld het toetsenbord van de piano en de omgeploegde

akkers mooi bij elkaar pasten. Het is duidelijk dat Ashley bijzondere aandacht heeft voor structuren en vormen.

Het was allemaal mooi om zien. Sommige dingen waren zelfs schitterend, waar de grondtoon was toch vrij mat. Niet dat het slecht was, maar er zaten vrij veel déjà-vu elementen in. Het laatste deel dat technisch het mooist was, was inhoudelijk niet erg duidelijk (een opmerking die ook uit het publiek gehoord werd). Het ging ook allemaal heel snel, zodat je haast geen tijd had om het geheel op te nemen in je geest, waardoor er natuurlijk veel verloren gaat. Het was daarom dubbel jammer dat de voorstelling slechts eenmalig was. Ik denk dat een deel van het publiek bij een tweede voorstelling zou teruggekomen zijn. En met reden.

HU BEWERDE DAT ERONS ALLEN NIETS BOVEN HET HOED HING EN DAT WE AAN DE RAND VAN DE AFGOND STAAN.

Statuut voor lokale radio's?

Gedurende de laatste weken werd het opvallend stil rond de lokale radio. Toch is het in Vlaanderen een spannende periode voor deze stilaan ingeburgerde omroepvorm. Maar niet alleen in Vlaanderen. In de landen van West-Europa waar dit fenomeen zich ook profileert, zoekt men naar een statuut voor de talloze 'Vrije Radio's'.

De ALO (Association pour la libération des ondes) opsteerde aanvankelijk voor een depenaliserende van de vrije radio's. VEBE koos echter voor een legalisatie omdat de situatie dank zij een relatief tolerante houding van de parlements uit de hand begon te lopen. De eerste zenders van politieke partijen dateren reeds van begin 1980 (Iris van FDP, en Micro-Climat van PS) en Contact plus commerciële-politieke koorsoorten kwamen zeer snel op tegen het eind van vorig jaar.

De SP, BRT, en De Backer zagen het gevaar tijdig aankomen zodanig zelfs dat De Backer die vroeger resoluut het BRT-monopolie wilde beschermen, zelf met een voorstel van dekreet op de proppen kwam. VEBE werd van nabij betrokken bij de opstelling van de tekst. Ondertussen zaten ALO en VEBE serieus aan de onderhandelingsstafel met PTT, RTT en BRT/RTBF om een technische normering uit te werken. Dit resulteerde in het KB van minister Willockx dat midden september

den en de regering moet ook iets uitvinden op het gebied van de kabelwetgeving. Voortloping wil men het probleem van de 'piraten' oplossen door verhoogde inbeslagname's en vervolgingen. Maar er gaan meer en meer stemmen op om een statuut voor hen op te stellen. Zo is er reeds een voorstel om per gemeente minstens één vrije radio toe te laten. En, naar Nederlandse normen is dit reeds een serieuze beperking van het aantal zenders, want ongeveer elke straat heeft nu zijn radio. In Frankrijk is de situatie nogal verward. De rechterzijde heeft jarenlang het omroepgebeuren beheerst; zij kontroleerde de officiële Staatsomroep en de relatief belangrijke periferische zenders (RTL, Monte-Carlo enz.). De oppositie nam zijn toevlucht tot de Vrije Radio om ook aan de bak te komen; vergeten we ook niet Radio Uilen Spiegel van de Vlaamse gemeenschap in Frans-Vlaanderen. De regering liet echter voortdurend vervol-

gen. Bij de machtsvername kondigde men eerst aan de Vrije Radio's te legaliseren en de aan de gang zijnde gerechtelijke procedures op te schorten in afwachting van een statuut. Later sloeg het roer geheel om, wat misschien verklaard kan worden in de wil van Mitterand om zijn invloed te gebruiken in de van oudsher sterk-presidentsgezinde officiële omroep.

Toch kwam de minister van Kommunikatie, Fillioud, merkwaardig genoeg ook midden september met een legalisatievoorstel, gekoppeld aan een ongemoeid laten van de bestaande zenders, die dezelfde kenmerken vertonen als hun Belgische collega's (commerciële kontra lokale info). De minister wil zenders met een reikwijdte van 30 km toelaten waarvoor een reclameverbod zou gelden, waartegen de rechterzijde reeds van leer getrokken is. Niets nieuws onder de zon!

Luk Lente

ALO moest noodgedwongen dezelfde koers varen als VEBE (Vereniging ter Bevrijding van de Ether) teneinde de 'pure' lokale radio niet te laten wegdrukken door de poenscheppers; ALO en VEBE begonnen met de bevoegde overheden serieus te onderhandelen over een ruim uitgewerkt statuut voor de lokale radio waarin zij volgende punten eisten: essentieel lokale uitzendingen (met beperking van het zendvermogen), totaal ongebonden (van de overheid, politieke partijen, geldmachten), niet-commercieel, onafhankelijk van andere zenders, deontologisch enz.

Aan Waalse kant reageerden de politici het eerst. In de bevoegde Waalse Raad werden niet minder dan drie voorstellen van dekreet ingediend: één van Désir (FDF), Dinant-Renard (KP) en een voorstel uit de meerderheid van Péaux-Waetheret. Dat laatste was voor ALO en de regering het meest aanvaardbaar en werd uiteindelijk reeds goedgekeurd begin juli van dit jaar.

Dit dekreet behandelt echter alleen de cultureel-inhoudelijke normen (wie mag wat uitzenden?) en het krijgt slechts rechtskracht eenmaal er aan de Vlaamse kant ook een gelijkaardig dekreet komt.

Hiervoor zette Kuypers de eerste stap. Hij diende gewoon het VEBE handvest als voorstel van dekreet in de Vlaamse Raad. Maar de liberalen counterden met een voorstel Grootjans dat door zijn vaagheid alles mogelijk maakt. Die kliek droomt er trouwens openlijk van een omroepstelsel op zijn Amerikaans in België op poten te zetten: nationale commerciële zenders die alleen de bediening hebben zoveel mogelijk reclame-inkomsten te verwerven. Serieuze informatieoverdracht, basisinformatie en basisparticipatie vallen hiermee weg.

in het Staatsblad verscheen. Hierin wordt de lokale radio technisch aan banden gelegd: maximum reikwijdte is 8 km, er moet veel betaald worden voor de vergunning, er mag slechts mono uitgezonden worden, enz. Maar de hele serie beperkingen maken het liberale voorstel onmogelijk (o.m. ook door het reclameverbod).

Dit KB kan echter alleen van kracht worden eenmaal het Vlaamse dekreet goedgekeurd is. Ondertussen kan het gerecht nog steeds radio's oppakken, wat in het recente verleden nogal veelvuldig gebeurde. Maar er wordt nu ook opgetreden tegen niet-VEBE en ALO leden (o.a. van VEBORA) bv. Métropole in Charleroi (VEBORA), 'Jonckershof (Houthulst), Gent enz. VEBE doet nu al het mogelijke om de verdere uitwerking van het ontwerp rond te krijgen voor er een nieuwe regering aankomt die vermoedelijk rooiblaauw zal zijn. En dat betekent de afbouw van de lokale radio... In het ontwerp moet VEBE aan een spitsvondige manier proberen de politieke addertjes de kop in te drukken; anders mag men zich verwachten aan een serie door de CVP-gecontroleerde lokale radio's. Tot zover de Belgische situatie.

In Nederland begint het 'piratengedoe' stilaan Italiaanse vormen aan te nemen. Er zijn weinig serieuze initiatieven. Het merendeel van de Vrije Radio's zet de 'Veronica-traditie' verder terwijl meer en meer porno-televisiestations de kop opsteken.

Maar niet alleen deze omroepvorm biedt de regering hoofdpijn. Reeds lang overweegt men een totale herziening van het omroepstelsel: de 'zuilen' vervullen namelijk hun functie niet meer en hebben de basispunten van de omroepwetgeving uitgehold. Ook de regionale omroepen (o.a. ROZ, RONO) zitten vooral met financiële moeilijkhe-

REDACTIONEEL

Donderdag 15 oktober: de grootste Vlaamse universiteit stuurt 400 mensen naar de nationale betoging in Brussel. Niet veel, zul je denken. Inderdaad. Waaraan ligt het?

Zonder binnen deze beperkte ruimte een grondige analyse te maken toch enkele bedenkingen. Hopelijk vormen ze een aanzet tot die analyse.

Het is zeker zo dat de huidige maatregelen, die bestempeld worden als de meest frontale aanval op de democratisering van universiteiten, tevens de best geformuleerde maatregelen zijn. Tal van doorgevoerde, geïmplementeerde, progressieve kringen buiten het universitaire wereldje verkeren in de wan dat het hier om fundamentele herverdelingsmaatregelen gaat. De nationale pers heeft hier dus goed haar best gedaan de zaak dood te zwijgen of verkeerd voor te stellen.

Doch ook de informaticacampagne en de actie aan onze universiteit loopt niet op wietjes. Ten bewijze (toegegeven, het blijft anekdotisch, maar toch): Donderdagmorgen staan er stakingspiketten aan het Psychologisch Instituut. Niemand wordt toegelaten. De volksvergadering heeft tot staking beslist. Aan weerszijden van de Tiensestraat staan trosjes studenten. "We mogen niet binnen," roept een meisje. "Waarom niet?" vraagt haar vriendin aan de overkant. "Ik weet niet," repliceert ze. Het stakingspiket verroert geen vin.

Het blijft inderdaad moeilijk een actie goed te organiseren. Een volksvergadering die tot staking beslist zou er echter moeten voor instaan dat de mensen die geen deel uitmaakten van die volksvergadering ten minste op de hoogte worden gebracht van het hoe en waarom van de actie. Vier mensen als stakingspiket volstaan daarvoor niet.

En dan is er natuurlijk nog de student, naar wie de actie wordt toegespeeld. Welnu, die student kan het allemaal zoveel niet meer schelen. Wat hem interesseert zijn de cursussen. Die wil hij zo snel mogelijk hebben. Midden het gedrum voor cursussen dat zich jaarlijks tijdens de eerste weken van het academiejaar aan de Acco-ingang afspeelt, vielen dit jaar vier mensen in zijn. Anderen staan 's morgens om 8 uur reeds aan te schuiven (de winkel gaat pas open om 9 uur).

Dit zijn symptomen van een verschijnsel dat in deze kolom reeds eerder aan de orde was. Verhoogde studiedruk, zeker in tijden van economische crisis, maakt dat iedereen zo snel mogelijk zijn cursussen en zijn marker-stiften wil om zo op de beste manier op het ergste voorbereid te zijn. Dit alles heeft een verhoogde individualisering tot gevolg.

Het belooft niet veel goeds voor andere dan strikt intellectuele bezigheden (lees blokken) aan de universiteit. Niet alleen georganiseerde acties, die er nu al het slachtoffer van zijn, maar elke vorm van engagement wordt op die manier in de kiem gesmoord.

VETO.ZOEKT (UITERAARD) NOG MEDEWERKERS. WIE GRAAG HELPT SCHRIJVEN, TYPEN, OF LAY-OUTEN.... KOM 'S LANGS OP DE VETO.

Lucien's corner

* Tijdens de betoging in Brussel tegen de wetsvoorstellen Bosmans-De Bondt-Eyskens-Coens stappen enkele studenten van het RITCS mee op, de aktentas in de hand. Die maken een ernstige indruk: helemaal niet het slag van beroepsrevolutionairen, maar studenten die beseffen dat de gemeenschap voor hun studies betaalt en dat er van hen verwacht wordt dat ze voor die gemeenschap iets presenteren. 't Moet al erg zijn als de "brave" studenten ook al meedoen.

* Het KVHV heeft in een pamflet bekend gemaakt een genuanceerder standpunt te hebben in die zaak: ze hebben het vaagweg over de minstbedeelden en ze zetten het communautaire in de verf. Aan de kant van de straat laat Eric Nobels van het KVHV de betoging aan zich voorbijtrekken. De beste stuurlij staan aan wal.

* De betoging gaat in omgekeerde richting het parcours af van die van verleden academiejaar voor de uitbetaling van de beurzen. Weerom klinkt het kabaal overdovend goed onder het vliedukt aan de Nationale Bank: haal het geld waar het zit. De menigte passeert langs het SP-gebouw dat drie jaar

geleden het mikpunt was van werpgrage studenten, en het Barricadeplein waar toen een honderdtal gewapende VUB-ers op de vuist gingen met de witte helmen van Etterbeek. Nu valt er geen enkele matras te bespuren. De beste manier om geen rellen te hebben.

* Aan de ingang van de kerk zondag kreeg ik een pamflet toegestopt van de Roese-laarse actiegroep tegen de atoomkrachten. De homilie was een propaganda voor de betoging van de 25e maar stelde de aanwezigen voor hun verantwoordelijkheid als christenen. Het Interdiocesaan Pastoraal Beraad spreekt zich als inspraakorgaan van de leken bij het episcopaat uit voor een kernvrij Europa. Manu Rys ontloopt zich in De Standaard als een pacifist zonder na te laten "die van links" op een hoop te gooien met Moskou. Paul Goossens heeft gelijk als hij wijst op het stilzwijgen van de CVP tegenover de mening van haar achterban, in tegenstelling met de Vlaamse socialistische die terzake een duidelijk standpunt hebben. Misschien wordt de 25e het startsein gegeven voor een doorbreken van de vicieuze cirkel der bewapeningswedloop. Zullen de zwaarden tot ploegscharen omgesmeed worden?

MEDEWERKERS

Joris Leijnse, Luc De Munck, Guido Janssens, Polleke, Marijke Bosmans, Dirk Cos, Relinde Baeten, Pieter T'Jonck, Wannes, Bruno Leynse, Luc Vanderhaeghe, Luc De Petter, Jan Sempels, Luc Baltussen, Ingeborg Verplancke, Jan Heyrman, Peter De Jonge, Eric Vanhaeren, Jan Deltour, Emmy Desmet, Leo Paesen, Louis De Meuter, Jozef Schildermans, Wim Verhelst.

BETOGING

Geen filmmateriaal over de betoging voor de democratisering van 15 oktober. Zoals u al uit de pers vernam was de betoging alleszins een succes. Vooral de grote deelname van N.U.O.-studenten viel op. Slechts een 400-tal Leuvense studenten trok in het hondse weer naar Brussel. Commentaar in het redactioneel. Volgende betoging en akties: ca. 24-26 november.

Studentenspeech op academische opening

"Het ontwerp Bosmans, het voorstel De Bondt en de besluiten van Eyskens en Coens zijn blanco cheques die we niet ondertekenen," aldus Jan Sempels, studententegenwoordiger op Akademische Raad, namens de Algemene Studentenraad op de Akademische Zitting van 5 oktober jl. in de Grote Aula. Deze rede bracht hem meer applaus op dan De Somer kreeg voor zijn "Continuïteit en Verandering". Een aanleiding om er even dieper op in te gaan.

Besparingen bedreigen unief

In de rede werden de bezwaren van de studenten tegen het ontwerpdekreet van Bosmans inzake de studietoelagen, het wetsvoorstel De Bondt inzake de financiering van de sociale sector en de koninklijke besluiten van Eyskens en Coens, inzake de subsidië van derde-wereldstudenten, aangehaald. De besparingen treffen hier de universiteitsstudenten en hun ouders, zij het Vlaamse, zij het Waalse, zij het buitenlandse, die ieder jaar meer dan 120.000 fr. moeten vinden, met of zonder studiebeurs, met of zonder job, om te kunnen studeren en leven.

Meer dan 6000 Vlaamse studenten zullen hun studiebeurs verliezen, velen zien hun toelage verminderd. Om hun zoon of dochter te laten studeren zal het inkomen van een groot aantal gezinnen drastisch achteruitgaan. Met het voorstel De Bondt hangt een verhoging van de inschrijvingsgelden en de gedeeltelijke zelffinanciering van het onderwijs in de lucht. Vele derde-wereldstudenten zullen door het hoge inschrijvingsgeld (tot 240.000 fr.) geen hoger onderwijs in België kunnen genieten. Zelfs in hun eigen land is dit zo goed als onmogelijk door de afwezigheid van uniefs of meer precies, van toegankelijke uniefs.

Door deze maatregelen, die definitief een einde maken aan het proces van democratisering, zullen zo goed als alle studenten uit een arbeiders-, lagere bedienden-, of kleine zelfstandigen-gezin het moeilijk hebben om naar een unief te gaan. De meeste kunnen dan geen universitair onderwijs

meer volgen. Gevolg is dat er naast de demografische achteruitgang, nog een socio-economische terugval zal zijn van studentenaantallen. Dus ook minder subsidies voor de universiteiten. Mogelijk zal een volgende stap van de nationale overheid een feitelijke besparing op de werkingskredieten voor de universiteiten zijn. H Het is duidelijk dat niet alleen de studenten maar de ganse universitaire gemeenschap getroffen zal worden door de besparingsmaatregelen, waarvan Bosmans, De Bondt, Eyskens en Coens slechts voorlopers zijn. Daarom was de studentenspeech gericht tegen de nationale overheid, waarvan twee vertegenwoordigers in de Grote Aula aanwezig waren (Calewaert en Geens, Vlaamse ministers van onderwijs, en niet tegen de

Studenten voor besparingen

Terwijl de op til zijnde maatregelen van de hand werden gewezen, deed de A.S.R. alternatieve besparingsvoorstellen. De studenten zetten zich af tegen de versnippering en onderlinge concurrentie tussen de uniefs inzake onderzoek en onderwijs als een gevolg van de verzuiling. Inter-universitaire samenwerking dient te worden gesteld boven naast elkaar bestaan van de projecten die ieder te klein zijn om internationaal te kunnen concurreren en bovendien veel geld kosten.

Onderzoeksresultaten dienen gevaloriseerd te worden. Contractonderzoek met de gebruiker, i.c. de industrie zou veel inkomsten voor de universitaire werking binnenbrengen. De voorstellen zijn nog niet au fond uitgewerkt, maar in zijn rede riep Jan

Sempels de aanwezigen, studenten inclusief, op tot het starten van de discussie rond deze voorstellen. Het besluit dat de universiteit geen luxe is, maar een instelling die voor iedereen toegankelijk moet zijn en die een wezenlijke bijdrage kan geven voor de toekomst van de gemeenschap, moet dan duidelijk zijn.

Breedste steun voor speech

De rede is geschraagd op de ruimste meerderheid die men

in de Algemene Studentenraad kan hebben: de consensus. Op de eerste Algemene Vergadering van Kringraad op 2 oktober jl., in aanwezigheid van leden van de Algemene Vergadering van Sociale Raad, werd het ontwerp van de speech voorgesteld en geamendeerd. De uiteindelijke versie kreeg de instemming en steun van de volledige Algemene Vergadering. De spreker werd met absolute meerderheid door de kringen verkozen.

Het ruime applaus en goedkeurend geknik van de aanwezigen in de zaal was niet

Nieuwe academische raad gestart

Maandag 12 oktober jl. had de eerste vergadering van de academische raad van het academiejaar 1981-82 plaats. Het dossier bestond uit twee mappen: zeer omvangrijk voor een vergadering die twee en een half uur mocht duren. Een aantal onderwerpen werden dan ook uitgesteld. Een verslag van de andere topics.

Nieuwe samenstelling

Rektor De Somer verwelkomde als voorzitter van de AR, de nieuwe leden. Speciale aandacht ging naar de nieuwe bureauleden: Karel Tavernier, vice-rektor, en Walter Van Gerven, groepsvoorzitter humane wetenschappen. Deze laatste doet zijn wederoptreden na 5 jaar afwezigheid: tijdens de eerste officiële ambsterperiode van De Somer was hij één van de vijf vice-rectoren. De fakulteit toegepaste wetenschappen werd vertegenwoordigd door de nieuwe dekaan: R. Snoeys. Hij volgt Paul De Meester op, die intussen groepsvoorzitter exakte wetenschappen is geworden.

Ook sociale wetenschappen heeft een nieuwe dekaan: W. Dumon, die Rudolf Maes opvolgt. De verkiezingsoperatie voor de vertegenwoordiging van het wetenschappelijk personeel wordt pas afgesloten op 6 november ek. De nieuwe WP-leden worden op de volgende AR (16 november) verwacht.

De studenten werden vertegenwoordigd door Jan Sempels (Informatica) Patrick Vankrunkelsven (geneeskunde), Axel Haelterman (rechten) en Luc Devisscher (godsdienstwetenschappen), verkozen op de algemene vergadering van Kringraad dd. 9-10-81. Een uitvoerige voorstelling van de nieuwe studententegenwoordiging in de AR mag in één van de volgende Veto's verwacht worden.

Vanaf dit jaar zal het volledige Bureau Academische Raad (BAR) in de AR zetelen. Voorheen waren de twee Groeps-ondervoorzitters geen lid van de AR. Voortaan zullen deze, die ook de titel van Groepsvoorzitter krijgen, de maandelijks vergaderingen bijwonen. Het zijn Roger Borghraef, groepsvoorzitter bio-medische wetenschappen en Marc De Brock, groepsvoorzitter humane wetenschappen.

Studentenaangelegenheden

De eerste aandacht ging naar de werkverdeling tussen de BAR-leden. Voor de studenten is het belangrijk te weten dat K. Tavernier, vice-rektor, verantwoordelijk is voor de studenten-aangelegenheden. Zo is hij voorzitter van de raad van studentenvoorzenningen en verantwoordelijk voor de uitvoering van het algemeen beleid en de begroting van de sociale sector. Tavernier zal ook de KUL vertegenwoordigen in nationale organen zoals de Hoge Raad voor Studietoelagen. Verder heeft hij de Dienst voor Studie-advies onder zijn bevoegdheid. Voor problemen i.v.m. het examenreglement en aanvraag tot trissen, dient men zich ook tot hem te richten.

De algemene onderwijspolitiek i.v.m. het monitoraat, de Dienst Universitair Onderwijs, de aggregatie en recyklage is in handen van M. De Brock. Voorheen was hij reeds in deze sector actief. Voor specifieke onderwijsaangelegenheden dienen de studenten zich te richten tot hun eigen fakulteit en Permanente On-

derwijscommissie. Valoriseren van onderzoeksresultaten

Derwijscommissie.

De AR nam kennis met een voorstel van kaderconventie tussen de N.V. Innovati en de universiteit. Innovati is een administratief bedrijf, opgericht met kapitaal van een aantal privé-holdings (Generale Maatschappij, Groep Lambert, ...), bedrijven (Bekaert, Metallurgie Hoboken-Overpelt, ...) en de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen. Innovati heeft o.a. als maatschappelijk doel het opzoeken en identificeren van uitvindingen, technologieën, know-how en andere kennis, vatbaar voor industriële en/of commerciële uitbating (sic). Innovati is dus een interface-organ tussen de unief en de gebruikerswereld wat betreft onderzoeksresultaten. Innovati kon een concurrent zijn voor Leuven Research and Development, een VZW die dit soort werk reeds doet. Omdat de discussie hieromtrent nog niet gedaan is, geven we hier nog geen uitgebreid verslag. In een van de volgende edities bekijken we deze interessante problematiek van dichter bij.

Monumentenzorg

De AR gaf zijn goedkeuring aan de overname van een postgraduaat programma voor monumentenzorg van het Europacollege te Brugge. Het programma zal verzorgd worden door het Departement Architectuur Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van de Ingenieursfakulteit. De enige voorwaarde die werd gesteld is dat de organisatie van het programma geen frank mag kosten.

Tot slot

Het interessante dossier betreffende het voortbestaan van het Universitaire Rekencentrum werd uitgesteld. Ook in Veto zullen we hierop terugkomen. Na de AR werd op een feestelijke manier afscheid genomen van H. Servotte, R. Blanpain, A. De Bock en M. Janssens (uittrekkende BAR-leden), R. Maes en R. Dillemaans (uittrekkende dekanen), P. Clerick, F. Mertens en T. Heeren (uittrekkende studententegenwoordigers) en L. Moeren, J. Haex en K. Soudan (niet-herkiezende WP-vertegenwoordigers).

Monumentenzorg

Jan Sempels studententegenwoordiger

Nieuw! Her-opening!

Coffee-shop

-Eertijds Milkbar- ALMA 2-

SANDWICHBAR

verzorgd en Lekker!

DEZE MAAND-GRATIS-1 koffie of 1 pintje op vertoon VAN DEZE STROOK.

Kredittpuntensysteem

Kredittpuntensystemen functioneren al sinds de vorige eeuw aan Amerikaanse universiteiten. In Nederland ging men in de loop van de 70-er jaren tamelijk algemeen met studiepuntenstelsels (een variant van het kredittpuntensysteem) werken. Beleidsmensen lijken er efficiëntie en besparingen van te verwachten. Het is daarom helemaal niet ondenkbaar dat ook België op zo'n systeem zal overstappen. Het voorstel voor de herziening van de wet op de toekenning van de Akademische Graden, dat minister Ramaekers begin 1980 liet circuleren, voorzagt inderdaad al een voorzichtige invoering.

Kredittpunten zijn in eerste instantie niets anders dan een kwantificering van het onderwijsaanbod: elke cursus of practikum krijgt een paar kredittpunten mee, naargelang het gewicht ervan in het totale studieprogramma. Je kunt dit het beste vergelijken met ons "semesteruur". Aanvankelijk was een kredittpunt ook niets méér dan dat: men hield toen alleen rekening met het aantal uren dat de student aanwezig moest zijn ("kontakturen").

De kenmerkende eigenschappen van een kredittpuntensysteem (KPS) zitten 'm in de manier waarop men met die kwantificering door omgaat: in ons systeem wordt het programma door de wet of door de universiteit ingedeeld in (meestal) vier jaar, en in een kredittpunt-

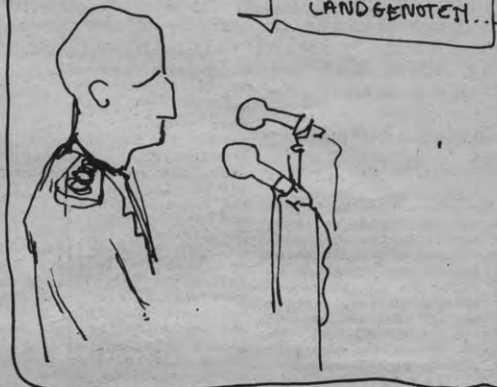
ensysteem (KPS) zegt men tegen de student alleen: "hier heb je het lijstje met de vakken die aan deze universiteit gedoceerd worden. Als je het diploma licentiaat Germaanse Filologie wil halen, moet je 500 kredittpunten verzamelen en je kunt je vakken kiezen uit de bladzijden 88 t/m 95." Er komen doorgaans nog wel wat 'randvoorwaarden' bij, maar de essentie is toch dat de student "een totaal aantal kredittpunten" moet verzamelen.

De Amerikanen vonden het KPS uit om tegemoet te komen aan de nood aan een uitgebreider keuzesysteem: de vooruitgang van wetenschap en technologie maakte dat het aanbod aan vakken zeer groot kon worden. Maar dan moest men wel afstappen

de gewoonte om grote groepen studenten hetzelfde programma aan te bieden. Dat wil zeggen: dat men het studieprogramma wilde individualiseren: iedere student moest zijn eigen pakket samenstellen (binnen zekere grenzen natuurlijk). Een beter keuzesysteem kon dus de nood aan specialisatie lenigen. Maar voor een keuzesysteem heb je een gekwantificeerd onderwijsaanbod nodig. Vandaar de uitvinding van het kredittuur of kredittpunt.

Individualisering van de studies binden we trouwens niet alleen in de programma-samenstelling terug, maar ook in het studietempo. In de meeste kredittstelsels moet de student elk semester of elk jaar alleen een minimum aantal kredits halen, maar hij mag er natuurlijk ook rustig meer halen. De student kan dus tamelijk zelfstandig bepalen of hij drie of vier of meer jaren over zijn studies doet. Hij regelt zijn eigen snelheid. Door vier of vijf zittijden per jaar te organiseren maakt men die mogelijkheid nog groter. Voorstanders van het KPS spreken over "betere studievoortgangskontrolle", "meer feedback", enz. en wijzen ook op de mogelijkheden om studies en betaald werk te combineren. Algemene invoering van het KPS zou, alweer volgens de voorstanders, ook de overgang van de ene universiteit naar de andere, of van niet-universitair hoger onderwijs naar unief of om-

ONZE KONING NA HET MONETAIR KONGRES...

gekeerd vergemakkelijken. Dit laatste voorbeeld maakt al iets duidelijk van de verwarring die er rond het KPS bestaat: zowel voor- als tegenstanders zien nogal eens over het hoofd dat het KPS het onderwijsaanbod alleen maar kwantitatief uitdrukt maar niets verandert aan die vakken zelf. Zo maken sommigen zich de illusie dat een KPS ook "kleine-schaalonderwijs" inhoudt. Anderzijds staren tegenstanders zich vaak blind op een aantal gevaren die aan een te uitgebreid keuzestelsel verbonden zijn, maar die erg eenvoudig op te lossen zijn door randvoorwaarden te formuleren.

We zullen hier niet verder ingaan op de hele discussie rond voor- en nadeelen van het KPS. Voor wie zich daarvoor interesseert verwijzen we naar de literatuur (1) die erover bestaat. Wel willen we nog wat zeggen over fundamentele aspecten van het kwantificeren.

De Nederlanders hebben van de Amerikanen alvast geleerd dat het "kontaktuur" (ons semesteruur) een veel te enge basis is om het gewicht van een vak te bepalen. Een vak van 4 semesteruren kan lichter zijn dan een andere van 2 semesteruren. Voorbereiding- en verwerkingstijd moet je in aanmerking nemen als je de echter omvang van een programma wil bepalen. Het "studiepunt" zoals de Nederlanders dat invoerden houdt daar inderdaad rekening mee. Dit is nochtans geen sinekure. Semesteruren zijn gauw geteld, maar hoe kom je erachter hoe lang de studenten aan een vak voorbereiden en blokken? Onderwijskundigen hebben daartoe verschillende systemen ontworpen, waarvan de tijdschrijfmethode (vorig jaar toegepast bij onze eigen burgerlijke ingenieurs) wel de meest bekende is. Het is in ieder geval niet principieel onmogelijk om de effectieve studielast te meten! En het is bovendien strikt noodzakelijk als men een bruikbare kwantificering wil.

KAMOUFLAGE VOOR VERZWARING

En daarmee is de discussie gelijk verschoven van "onderwijsorganisatie" naar "studielastmeting". Want al is de discussie over KPS nog lang niet af, student en onderwijskundigen zijn het er toch al een poos

over eens dat een ernstige meting van de studielast altijd nuttig is, ook in ons huidige stelsel. Het werk van Kringraad-A.S.R., de afgelopen twee jaar, heeft immers aangetoond dat dergelijke meting nodig zijn om de studiedruk redelijk onder controle te houden.

Nochtans lijken beleidsmensen heel andere dingen op het oog te hebben. Het wetsontwerp Akademische Graden voorzagt per cyclus een minimumduur van 2 jaar en een maximumduur van 4 jaar. Hiermee lijkt het ontwerp een 1° stap te willen zetten naar een KPS toe, evenwel zonder een betere studiedrukcontrole te voorzien. Ook al lijkt het ontwerp alleen maar de huidige regelingen anders te formuleren, toch kan het ons op termijn "wennen" aan het "normale" van een langere studieduur en kan het aldus een ernstige studie- verzwaring kamoufleren. Ik wil hier geen analyse maken van het wetsontwerp van vorig jaar. Wél moet men zich een idee vormen van de manier waarop wij ons aan een KPS kunnen verwachten, als beleidsmensen er hier concreet aan gaan denken: eerst een andere formulering van het bestaande stelsel. Via die andere formulering worden andere parameters manipuleerbaar: normstudent, normatieve studielast, minimum en maximum studievoortgang... zijn maar een paar van die parameters waarmee in een KPS gegooid kan worden. Van hun definities zullen uiteindelijk de studiedruk, de studieduur, de financiering (universiteitskredieten en studiebeurzen) afhankelijk zijn. In een volgende bijdrage zullen we wat nader op die parameters ingaan - hun belang is duidelijk.

Deze keer wilden we alleen, dit in het licht stellen: het studiedrukprobleem blijft centraal staan, welk onderwijssysteem men ook gebruikt. Het invoeren van nieuwe systemen mag deze centrale problematiek niet over het hoofd zien. Over Kredittpuntensystemen praten zonder eerst de studiedruk onder controle te brengen, is het paard van Troje binnen halen.

(1) Literatuur: uitgebreide dokumentatie beschikbaar op Kringraad A.S.R. (Van Evenstr. 2 D).

Luk Balthussen

acco

KANTOORMATERIAAL

REKENMACHINES

- Hewlett Packart
 - Texas Instruments
- voor leden: tot einde november speciale voorwaarden op de oude verkoopprijzen (zolang de voorraad strekt)*

BUREAULAMPEN*

- op voet
- architectenlampen met klem
- spots met klem - met of zonder beweegbare arm

BOEKENREKKEN*

Zeer stevige rekken in natuurhout - merk BRUYNZEEL

LABOJASSEN*

Voor Dames & Heren

- twee modellen: - open kraag-knoppen
- gesloten kraag-drukknoppen
- twee kwaliteiten: - katoen
- polyester-katoen

* voor leden steeds 15% korting

TIENSESTRAAT 134-136, 3000 LEUVEN, TEL. 016/23.35.20

André Bialek: op zoek naar z'n identiteit

een aspect van vervreemding ...

André Er zijn altijd mensen die tabula rasa willen maken met het verleden. ... Maar ik geloof wel dat hier een terminologische vergissing in 't spel is: je hebt de industriële muziek, maar dat is een valse populaire muziek. En dan ga ik akkoord met die kritiek. Maar volgens mij kan je de mensen een tijdje lang bedriegen, maar niet voor lang. Bovendien, als je de muziek van zo'n mensen, die spreken over populaire muziek als vervreemdend, beluistert, snap je d'r niets van. En ik zeg: muziek, die niet tot het hart spreekt, is geen muziek. Dat is immers haar eerste functie. Als er geen emotie meer is, zijn mijn muzikanten geen muzikanten meer, maar wetenschapslui. Het drama is, dat men tegenwoordig de mensen geen plezier meer durft te doen. Mijn droom is daarom twee-akkoordmuziek te maken: echte populaire muziek moet immers door iedereen kunnen gezongen worden en dat gebeurt niet meer: je hoort niemand meer zingen op straat. We moeten terug tot een natuurlijke vorm komen, wat niet wil zeggen een stompinnige.

Koop voor de verjaardag van je vrouw nooit 'n mini-kerncentrale: je kan chronische hoofdpijn krijgen als je zo'n ding in huis haalt ... Aldus André Bialek, een van de weinige Waalse chansonniers die ook in Vlaanderen bekend zijn. Het sociaal engagement van Bialek is overbekend. Maar er is meer, beweert il maestro himself...

Bossanova zingen in 't Vlaams of in 't Frans heeft geen zin. Helemaal niet. De Brazilianen doen het veel beter. Nu zoek ik een muziek die ons werkelijk past.

Plezier...

Veto Je hebt gezegd dat je teksten de mensen

mijn konserten komen, dat doet me echt plezier. Ik geloof immers dat het chanson een populair doel heeft, en dat niet enkel mensen van 15 tot 20 jaar naar mij toe moeten komen. Nu is de hele muziekindustrie afgestemd op jongeren van die leeftijd. Alsof mensen van 40 zich geen vragen meer zouden stellen, alsof dat geen belang meer zou hebben ...

"porteur de vérité" is, als de mensen die het maken, het menen. Dan is alles goed. Maar nu zie je in rock mensen van 40 jaar die terugkeren en zich vermommen als kereltjes van 18. Dan voel je gewoon heel die industriële machine daarachter. De waarheid die hierachter wordt gewrongen, is getrukeerd. Er zijn mensen, inderdaad, die het zeer lang volhouden goede rock te maken. Maar als er zo één is, zijn er 50 die hem proberen na te apen. Zoals Bob Dylan: een Vlaming die Bob Dylan naáapt in 't Vlaams is volledig onbelangrijk. Hij helpt er noch 't Vlaamse lied, noch de Vlaamse kultuur mee vooruit. Ook ik, als ik mijn platen beluister, zeg soms: "Allez, Bialek, daar was je niet echt." Soms is dat niet meer dan één zin. Maar ik weet dat ik daar beter had gekund, en dat is het enige criterium.

Veto Maar wordt je misschien ook niet vanuit bepaalde hoeken in een meer commerciële of ideologisch meer aanvaardbare richting geduwd?

André Neen! Je kent me nog niet!! Er is niemand, en zeker niet op het gebied van mijn chansons, die me ooit iets heeft opgedrongen. Alle mensen, met wie ik werkte, hebben steeds gerespecteerd wat ik deed en hebben risico's genomen. Ja, ik weet, men praat steeds over de grote dad, wanneer er vrije meningsuiting zou zijn ... maar men vergeet dat iedereen so wie so autocensuur toepast. Er zijn mensen genoeg, die veel meer zeggen dan ik. Boris Vian bijvoorbeeld. En er is ook geen censuur op mijn stijl: als ze geld willen verdienen, is dat niet met mij.

Oppositie

Veto Je poneert de Belgische kultuur als reactie tegen de Amerikaanse?

André Ja. Meer zelfs. Met mijn temperament sta ik altijd in de oppositie. Als iedereen elektronische muziek maakt, maak ik akoestische. Als iedereen klompen aantrekt en folk gaat spelen, ga ik elektrisch spelen. Dat heb ik gewoon nodig, die oppositie. Het is ook een reactie tegen rock. Ook rock kan goed zijn, als het een

Veto Maar men zegt toch dat een Vlaamse of een Waalse zanger internationaal nooit ver komt ...

André Populaire muziek is als een kostuum. Je neemt iemand uit Zele, een boer. Je kleedt die man als een attaché uit Brussel. Dat is niet meer leuk, dat is droevig. Als je populaire muziek maakt, moet je niet proberen een ander kostuum aan te trekken. Daarbij komt nog die gesloten barrière: een Vlaming die in Holland rock gaat maken zal daar groepen vinden die ook -betere- rock spelen. Omdat ze daar thuis zijn, meer middelen hebben, ... Als diezelfde Vlaming echter zichzelf blijft, en zijn Vlaamse expressie vindt, ja dan gaan de deuren open.

Vervalste muziek

Veto In avant-garde kringen wordt populaire muziek dikwijls gezien als

Veto Daarnet sprak je van valse populaire muziek.

André Dat is een industrie. Dat is een hele andere wereld, en niet bepaald een artistieke. Het is een geldwereld. Je moet nooit denken dat die mensen artiesten zijn. Een artiest is iemand die op zoek is naar iets, maar niet naar geld. Soms komen uit die milieu's wel eens een paar kunstenaars, maar dat zijn dan uitzonderingen. Zoals Patty Smith of Lou Reed. Die zitten dan als artiest in een muziekbusiness. Dat moet vreselijk zijn. Ik kan aannemen dat die mensen zich na een tijd drogeren. De werkelijkheid is te hard. Ze moeten ontsnappen... Ik persoonlijk, heb ook geen pretentie kunst te maken ... maar ik zoek mijn waarheid.

Guido Janssens
Veerle ven de Velde

Belgisch

André Ik ben op zoek naar een populaire muziekvorm. Ik bedoel hiermee het volgende: in Vlaanderen heeft de politieke, economische en kulturele bewustwording gelijktijdig plaatsgevonden, je kon het ene gewoon niet van het andere losmaken. Maar bij ons heeft het verval van Wallonië ervoor gezorgd dat men zich cultureel niet meer kan situeren. Op het plan van het populaire chanson -en dat is mijn doel- is het absoluut nodig tradities, wortels te vinden en iets dat ... ongeveer het portret is van de mensen. ... Ik zou willen dat je op een dag kan zeggen: "Kijk, dat is Belgisch!". Dat is zo'n beetje de weg, die ik zou willen volgen: een harmonische, melodische muziek, die bijna enkel de illustratie van de tekst is. Zo hoor je bv. Ierse muziek, en je zegt: "Dat is Ierse muziek". Idem voor de Bretoense. Maar Waalse muziek, ja ... Op het gebied van de tekst hebben we wel zeer veel vooruitgang geboekt. Er zijn heel wat mensen, die zingen over wat ze hier kennen: hun land, de mensen, enz... Maar je herke dan bij hen niet het soort muziek dat echt als "de onze" overkomt.

Veto Jij hebt toch ook heel wat niet-Belgische muziek gemaakt?

André Ik zing bijna enkel over België. Maar drie à vier jaar geleden was dat nog niet het geval. Het is zo dat België een land is met vrij markteconomie en dat het zijn deuren heeft geopend voor buitenlandse investeerders. Ik heb tegen mezelf gezegd: aangezien we zelf geen reële traditie hebben op chanson-gebied zullen we een beetje doen zoals met die investeerders. De thema's blijven van hier en we voegen er muziek bij die zo'n beetje van overal komt. Exotische muziek, elektrische, en noem maar op. Ik ging zingen over wat ik kende in een andere verpakking. Vandaag denk ik dat ik dat experiment niet meer zou beginnen: het heeft iets vervalst. Een

ADELINE

Gemengde gevoelens

Adeline kan in commerciële termen een succes genoemd worden. Zelfs de extra-voorstelling op zaterdagavond bleek niet voldoende om de nog altijd té talrijk opgekomen belangstellenden te akkomoderen.

Scheerde het ook op artistiek vlak hoge toppen? Dat was de vraag waarvoor men na afloop niet zo dadelijk een genuanceerd antwoord klaarhad. Wij vonden in ieder geval dat ons geld goed besteed was.

Vijf of zes spelers in dit stuk? Eigenlijk zes: vijf acteurs én de vormgeving. De vijf deuren als permanente achtergrond, de verschuifbare houten gordijnen die een dubbele functie meekregen, de verlichte konijnenhokjes, de kantoorrekwisieten, - een greep uit het rijk(aert)aanbod - sprongen zo in het oog dat ze niet zondermeer 'daar' waren. Ze kregen als techniek nog een betekenis meer. Dat was ook het geval met het geluid en de belichting, die door een combinatie van goede smaak en perfecte timing ook meer betekenden dan louter omlijsting of verfraaiing van het geheel. Zijn voorbeeld in theatergeschiedenis kon je tevens terugvinden in de programma-affiche en de opbouw van het stuk.

Een tweede betekenislaag was complexer van aard, en door de zwakte van zowel spel als dialogen bleef die wat in de coulissen hangen. Het stuk nodigt na afloop niet uit tot nadenken of discussie, en ook voor bespreking levert het op het eerste gezicht weinig inspiratie op; het blijft teveel op niveau van kijk-stuk.

De overeenkomsten tussen de monotone dagelijkse drammadram (nog benadrukt door de post-wave muziek) en het quasi-opwindende wereldje rond het sterrendom worden aan de oppervlakte gebracht; vloeien in elkaar over en nemen tenslotte elkaars identiteit over. Het verschil tussen ster en poet-ster is nauwelijks nog te onderscheiden in "dark in the shadow".

Het fundament van de kompositie was de music-hall-structuur: die werd met alle erop en eraan (tot en met de zaaljuifrouw die groep verkoopt) aangewend. Een openvinging in hoog tempo van liedjes, sketches, conférences, dans en mime. Aan die kapstek werden dan allerhande nieuwe en vreemde gegevens opgehangen. Een klassiek thema als een kantoor-scène wordt in een nieuw kleedje gestopt. Een sketch heeft de structuur van een promotiefilmje: korte flitsen uit het stuk met een verbindende muziekscore en een commentaar. Een disco-show met vaudeville-allures krijgt de naam "Dark in the shadow" mee.

De affichestijl is geleend van bioscoopaffiches. Hier en daar lijkt de aanpak op absurd theater; vooral de scène waarin een scène gerepeteerd wordt en tot slot de rollen regisseur-akteur omgewisseld worden. De combinatie van al deze elementen samen zou het stuk zijn inhoud moeten verlenen. Een eerste betekenislaag ligt nogal voor de hand: men tracht de gehele theaterillusie te doorprikken via theater. Of zoals de acteurs zeggen: "een gevoel voor wat theater is" geven.

Het publiek wordt uitgenodigd publiek te 'spelen' door het in een ongerijmde situatie te plaatsen: het binnenkomen in de zaal, het plaatsen opzoeken en de pauze zijn een onderdeel van het toneelstuk zelf, waar de bezoeker wel een bepalende rol in moet spelen. Het hoeft geen betoog dat dit voor de acteurs een bijzonder grote levensrechtigheid vraagt: hier schoot de opvoering duidelijk tekort.

Identiteitswisseling blijkt de kernproblematiek van het stuk te raken. Door het verwisselen van de personages én de tegenstrijdige opinies in het wegblijven van de echte Adeline wordt een absurde sfeer geschapen. We kunnen niemand kennen, en het is zelfs de vraag of - als alle lagen weggepeld zijn - er iets te kennen valt. Menselijke relaties zijn een opvoering waarin iedereen iedereen had kunnen zijn.

Dit ambitieuze opzet liefhebbers die toneel over toneel maken is niet geheel waargemaakt. De acteursprestaties waren matig tot zwak (o.a. door zowel onder- als overacting en een algemene zwakte stemprojectie), enkele goede momenten niet te na gesproken. De acteurs hadden niet voldoende flexibiliteit om de voortdurende persoonsverwisselingen waar te maken (wij zagen de zaterdagvoorstelling). Hier en daar was een sketch ook te langdradig.

De mimische gedeelten daarentegen waren goed, naar het einde toe zelfs uitstekend. De groep gaf ook blijk van een grote theater-kijk-bagage en een grote inzet. En, zoals gezegd, de technische omkadering en de muziek van vooral Walter Verdin waren uitstekend.

Hoewel dit stuk dus noch baanbrekend, noch perfect was, is het o.i., omwille van het creatief verderbouwen op verworven theatermethoden, een initiatief dat aandacht verdient.

Erik Vanhaeren
Pieter T'Jonck

Triangles — No Hedges

Met de produktie van de groep "Triangles" op de klapstuk programmatie heeft Kultuurraad nogmaals aangetoond welk publiek jammer genoeg meestal bereikt wordt: het kleine. Je kan "jammer genoeg" op twee manieren begrijpen. Jammer dat Kultuurraad zulks in de hand werkt met een alternatieve avantgarde programmatie, maar het kan hun goed recht zijn dat risico te nemen. Of: jammer (waarschijnlijk zoals Kultuurraad zelf vindt) dat het publiek van dergelijke produkties zo klein is. Maar is de produktie wel aantrekkelijk genoeg voor een eventueel grote publiek? Even afwegen.

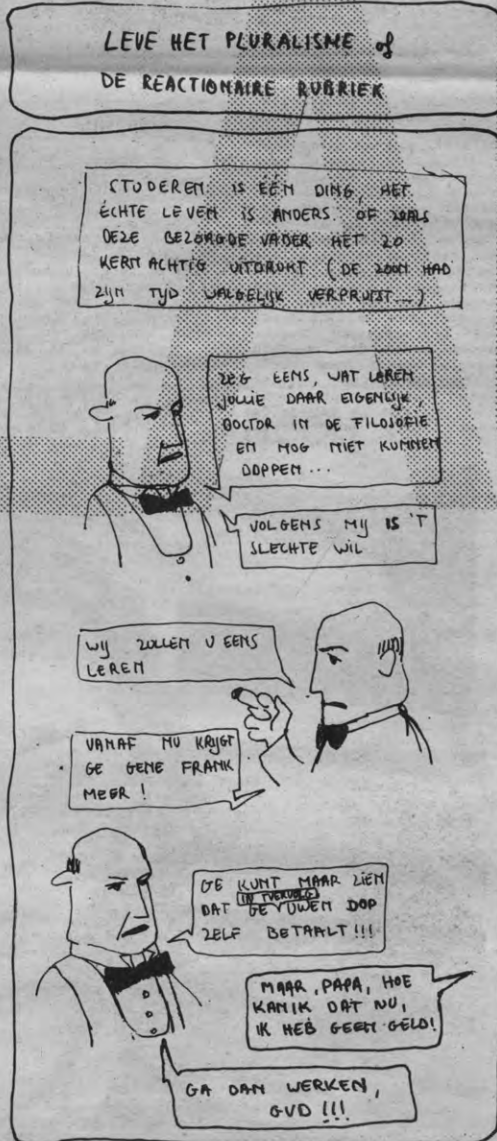
Over de organisatie kunnen Binnenkomen in een wat we duidelijk zijn: moet bouwvallige, krochtige gang die nou echt aangepast zijn (haast iedereen aarzelde of aan het beoogde of bereikte het wel "daar" was), lang publiek, d.i. kleintjes? opgepetst wachten in een

kamertje, met veel gedrum doorsluizen naar de al te ongemakkelijke, enkel met stunts bereikbare zitplaatsen... De krijgt wel een blad aangereikt: toe-lichting over het stuk? Een: Ingedrukt: te spelen gewoonweg het stuk niet blijkt nu: "Hedges" wordt verangren door 4 weliswaar gloednieuwe - losse - akts (Steve Bacy, de saxofonist van het gezelschap, toert deser dagen door Japan). Afwachten dus, met veel acropis...

"Café for Two" als opener bevat reeds al de eigenschappen kenmerkend voor Triangles: licht, klank (of het vrijwillig ontbreken ervan) en beweging. De hoofdakteur, Pierre Droulens, besanst en mineert de neerslachtigheid die de mens ondergaat. De klank, vrome - en vrolijke kinderstemmen, werken kontrasterend met de belichting en scheppen zodoende een beangstigende sfeer. Nummer twee in de rij, "Everlone", is een soloballet van Droulens waarbij hij in een benauwende stilte de eenzaamheid en de innerlijkzekerheid van de mens uitbeeldt (Everyone-alone?).

"Valentine" daarentegen is een speels en vrolijk, deels geakteerd deels gedanst stukje. Te nemen zoals het is: of is er meer? Dit was niet erg duidelijk.

"La Nuit Blanche" tenslotte was een duistere bedoening. In een poging tot uitbeelding van mystische droomfantasieën, danst Pierre Droulens, klein als David, in schaars misleidend licht, op tegen het grote lawaai van vliegtuigen. Wie het schoentje past, trekke het aan, maar allemaal wat hermetisch. Nu, onafgezien van het somtijds onbegrijpelijk vertoon (was het bijvoorbeeld wel de neerslachtige mens die daar in Everlone op het podium stond?), was de mime en dans van Droulens en Copains best te genieten. Vlot en kunstig en in harmonie met de belichting zweefde het kwartier door de zaal. Persoonlijk houd ik daar wel van, maar of de doorsnee kijkers voor de riante som van 150 fr. voor slechts een dik uur kijken hieraan een boodschap heeft, stel ik toch in vraag. Tu quoque, Triangles mi?

Ethnic Heritage Ensemble

De naam ethnic heritage is wellicht enigszins misleidend. Wie verwacht had hier primitieve muziek te horen, kwam bedrogen uit. Voor de musici van EHE is 100 jaar jazz (bebop, dixieland, swing, funk ...) net zo goed 'ethnisch erfgoed'. Die diverse elementen worden door EHE samengebond in een muzikale vorm die sterke aan free jazz deeden denken.

Het publiek werd daarbij nogal eens op zijn uithoudingsvermogen getest; het eerste nummer zat al dadelijk goed. Kahil El Gabor zette een repetitieve hymne aan de zon in - het was de bedoeling dat de zaal de 'backing vocals' verzorgde - en begon op de melodie een gezongen solo te geven. De melodie werd geleidelijk overgenomen door piano en basklarinet, bijgestaan door de drum. Het thema werd steeds verder verwerkt in steeds uitzinniger soli, geïnspireerd op de meest doorgedreven free jazz experimenten (het pianospel leek op een op hol geslagen Cecil Taylor).

Nochtans ging dit nummer wat de mist in. Enerzijds leken de muzikanten de draad wat kwijt te raken, wat tot eendebos doordrammen leidde; anderzijds liet zowel de akoestiek van de zaal als de geluidsbalans zodanig te wensen over, dat de verschillende instrumenten nauwelijks nog te onderscheiden vielen; op de hardst gespeelde momenten was er enkel nog een overdominerende geluidshri. Het liep ook mis met de (geleende) drum, die in een hardrockgroep niet zou mistaan hebben, maar de dynamiek miste die een jazzdrum nodig heeft.

Geen nood echter: de verdere voorstelling was goed tot uitstekend. Het tweede nummer - wellicht het meest toegankelijke ook - had een heel mysterieuze zweel sfeer, en reminiscende sterk aan allerhande oerwoudtoestanden. Dat kwam vooral door de alweer heel repetitieve grondklanken van de thumb-drum met

daaroverheen de bezwerende half-melodische lijnen van de rietblazers. Dit nummer was één van de twee die erg "Afrikaans" van inslag waren.

De volgende twee nummers kwamen weer meer uit de free-jazzhoek, en hadden een vrij analoge opbouw. Een thema werd door de saxen aangegeven, verder uitgewerkt, waarna op het einde het beginthema werd hernameen. Dit waren hoogtepunten in het programma:

beide saxofonisten spreiden in de verwerking van het thema met verbluffend gemak hun hele muzikale bagage ten toon; en dat was niet weinig. Vooral Edward Wilkinson bleek uit in zijn soli. Daarna kwam een - naar mijn oordeel - vrij dun doorslagje van het tweede concertnummer. Het instrumentarium bestond goedgevoel uit een aantal vreemdsoortige houtblaasinstrumenten en een dwarsfluit. Dit oogste nogal gemakkelijk applaus.

Het laatste nummer droeg de naam "Malcolm X". (de muzikanten stammen uit de zwarte generatie met een nieuw, strijdbaar zelfvertrouwen) en bevatte terug een gezongen gedeelte. Het einde van dit nummer zat heel geraffineerd in elkaar: bijna onmerkbaar vielen de instrumenten weg tot er tenslotte enkel nog drie stemmen overbleven die "Malcolm X" humden. Het publiek vond dit zo fijn dat het ensemble nog eens mocht terugkomen voor een bisnummer.

Een bisnummer dat qua thematiek en uitwerking heel dicht aansloot bij het allereerste, maar heel wat beter uit de verf kwam (wellicht had men ondertussen de geluidsbalans ook wat bijgesteld). Terug moest de zaal het grondthema zingen ("The Spirit"), en het geheel werd opnieuw overgenomen en uitgewerkt door piano en sax. In dit nummer opmerkelijke vokale prestaties van de drummer. Veel applaus en ... doek.

In zijn geheel was dit een buitengewoon boeiende jazz-avond. Spijtig genoeg bleven publiek en zaal koud, en zou er toch eens moeten gesleteld worden aan de akoestiek van de zaal.

Sound, Sound, Sound, Sound

Vrijdagavond viel er weer wat te horen in de Lido, en ditmaal was dat in het kader van het klapstuk, de Sound. Eind vorig jaar maakten zij furore met hun debuut-LP Jeopardy. Hun muziek ligt in het verlengde van die van Joy Division, Echo & Bunnymen en de Teardrop Explodes - de energie van de punk hebben ze behouden, maar de blik is naar binnen gericht.

"We're in jeopardy", we zijn in gevaar: The Sound zingt over de als problematisch ervaren verhouding tot zichzelf en de buitenwereld. De kracht van 'Jeopardy' lag vooral in de contrastwerking, de dosering van de energie, die een bestendige onderhuidse spanning creëerde.

Lag het nu aan de slechte akoestiek van de Lido, aan een slechte geluidsbalans of aan de Sound zelf, ik weet het niet, maar vrijdagavond gingen alle nuances de mist in: het toetaalgeluid was rommelig en vlak; op geen enkel ogenblik werd er enige spanning opgebouwd of was er enig rustpunt. The Sound begon hard en snel. Ze eindigden ook hard en snel.

Dit belette echter niet dat het publiek zichtbaar genoeg beleefde aan deze Sound. Al tijdens de eerste, relatief onbekende nummers - ze komen uit hun pas verschenen EP - werd vooraan druk gepogd en

toen zanger Adrian Borland "I can't escape myself" aankondigde was het gevoel niet van de lucht.

De groep zelf speelde met volle overgave, wat uiteindelijk het optreden - toch nog een beetje redde - zelf vonden ze het 'a fine gig'. Af en toe bleek ook de communicatie zoek tussen de goednieuwe toetsenman en de overige groepsleden, wat de rommelige indruk nog versterkte.

Er werden vooral nieuwe nummers gespeeld - hun tweede LP komt eerstdaags uit - maar de hoogtepunten waren toch de oudere songs, zoals "I can't escape myself", "Missiles", en vooral "Heartland" en "Heyday", dat opgedist werd als tweede (!) bisnummer.

Al bij al toch geen hoogdag voor 'The Sound' vrijdagavond, maar de slechte geluidsbalans/akoestiek kan hier wel gelden als verzwachtende omstandigheid.

UNO en ontwapening

Naar aanleiding van de Week van de Vrede

"De Algemene Vergadering roept de week die begint op 24 oktober, de dag van de oprichting van de Verenigde Naties, uit tot een week die gewijd is aan het bevorderen van de doelstellingen van ontwapening." Dit is een van de concrete beslissingen die voorkomt in het slotdokument van de in 1978 gehouden speciale zitting van de Algemene UNO-Vergadering over ontwapening, waarover wij in deze bijdrage enige achtergrondinformatie willen verschaffen.

Het initiatief voor deze speciale UNO-sessie ging eigenlijk uit van de zgn. groep van niet-gebonden landen: een aantal - voornamelijk Afrikaanse en Aziatische - staten die uitdrukkelijk wilden afstand nemen van de Oost-West tegenstelling, en die in volledige politieke onafhankelijkheid hun eigen weg wilden gaan. Deze nieuwe beweging was voornamelijk het werk van Tito, Nasser, Nehroe en Soekarno, die in 1961 voor het eerst 25 niet-gebonden landen samenbrachten in Belgrado. Deze eerste top stelde meteen voor dat de Algemene UNO-Vergadering ofwel een wereldontwapeningsconferentie zou samenroepen, ofwel een buitengewone zitting zou voorbereiden die zich uitdrukkelijk zou bezighouden met de ontwapeningsthematiek. Alhoewel deze beide voorstellen in de loop van de zestig jaren geen enkele kans kregen, werden ze steeds hernomen op de latere topconferentie van de niet-gebonden landen.

Op de persconferentie van 1976 - die in Colombo doorging - stelde de groep opnieuw voor dat de UNO zo vlug mogelijk een speciale zitting over ontwapening zou samenroepen. De Algemene UNO-Vergadering aanvaardde deze resolutie dan uiteindelijk op 21 december 1976, en richtte een voorbereidend comité op, waarvan 54 staten deel uitmaakten. In september '77 kwam het comité klaar met de eerste fase van zijn werkzaamheden, en formuleerde het - in de lijn van de resolutie van de niet-gebonden landen - volgende doelstellingen voor de ontwapeningsessie: het onderzoeken van het probleem van wapenbezit en ontwapening in al zijn aspecten, en dat in het licht van de internationale situatie; het opstellen van een verklaring over ontwapening; en het opstellen van een activiteitenprogramma, met speciale aandacht voor de rol die de UNO op dit vlak kan spelen. Tevens steunde dit voorbereidend comité het voorstel van de Skandinavische landen om de relatie tussen ontwapening en ontwikkeling in een studie uit te werken, terwijl de Algemene Vergadering in het najaar '77 daar nog de vraag bijvoegde om een studie te maken over de verhouding ontwapening/internationale veiligheid, ten einde dit probleem eveneens aan bod te laten komen tijdens de buitengewone sessie.

Deze werd dan ook met erg gespannen verwachtingen tegemoet gezien. Over de ganse wereld werden steunmanifestaties georganiseerd, en ontplooiden de niet-gouvernementele organisaties activiteiten om deze zitting onder de aandacht van de publieke opinie te brengen. Een wereld-

wijde campagne werd gevoerd onder de slogan "Ontwapenen om te overleven"; voor België bereikte deze haar hoogtepunt met de nationale manifestatie van 7 mei 1978. Op die zondag mobiliseerde het Overlegcentrum voor de Vrede en haar Franstalige tegenhanger inderdaad zo'n 10 000 mensen in Brussel, om dit UNO-initiatief te steunen én om de Belgische regering tot meer creativiteit inzake ontwapeningsvoorstellen aan te manen.

Die massale voorbereiding wakte echter te hoge verwachtingen, die door een dergelijke vergadering onmogelijk konden ingelost worden. Wel werd voor de eerste maal in ruime kring een balans opgemaakt van 30 jaar vrede, maar nergens kwam het tot een echte doorbraak. De afwezigheid van zowel de leiders van de

grootmachten (Carter en Breznev) als van de niet-gebonden landen (Tito en Boumediene), de gebrekkige interesse vanwege de wereldpers, en de schijnheiligheid waarmee zoveel regeringsleiders voor ontwapening pleiten maar wapens kopen... brachten mee dat de zitting vooral een gespreksforum en een welsprekendheidstornooi was. Alleen het voorstel van de toenmalige Franse premier Giscard d'Estaing om de Geneefse ontwapeningsconferentie te omvormen, betekende een lichtpunt tussen de holle en nietszeggende fraseologie van de meeste staatshoofden, regeringsleiders en ministers.

Toch gaf de UNO-zitting eigenlijk datgene wat er in de gegeven omstandigheden

(de gebeurtenissen in Shaba, het 2de SALT-akkoord dat maar niet tot stand kwam, de NAVO-top in Washington tijdens dezelfde periode...) kon van verwachting worden: een scherpe probleemstelling, een nieuwe analyse van de wereldsituatie, en vooral een slotdokument met een aantal praktische afspraken. Dit document bestaat uit drie delen: een beginselverklaring, die een aantal doelstellingen bevat om de bewapeningswedloop tot staan te brengen; een actieprogramma, dat specifieke ontwapeningsmaatregelen opsmidt die in de toekomst ten uitvoer zouden moeten geleid worden; en een aantal voorstellen tot reorganisatie van de onderhandelingsinstrumenten voor ontwapening. Tussen de talrijke concrete verwoordingen noteren we daarbij o.a. het volgende: de reorganisatie en uitbreiding van de Conferentie van het Ontwapeningscomité in Genève; het toespitsen van de werkzaamheden van de Eerste Commissie van de Algemene Vergadering op ontwapening; de versterking van het UNO-Centrum voor Ontwapening teneinde de publieke opinie beter voor te lichten over de ontwapeningsprogramma's; het houden van een tweede bijzondere zitting van de Algemene Vergadering over ontwapening; het jaarlijks inrichten van een week ter bevordering van de ontwapening... Vermits deze week zaterdag a.s. - precies aan de vooravond van de nationale betoging tegen de atoomraketten in Brussel - van start gaat, willen we in het verdere bestek van dit artikel hieraan enige aandacht besteden.

Van deze week wordt n.l. verwacht dat zij een concrete bijdrage kan leveren op volgende domeinen: het vinden van efficiënte middelen om de publieke opinie te waarschuwen voor de gevaren van de toenemende wapenwedloop, het uitbrei-

den van de steun aan activiteiten inzake ontwapening, het ontdekken van nieuwe wegen ten einde deze werkzaamheden beter te doen kennen, het verbeteren van de samenwerking tussen organisaties en personen die actief zijn op het vlak van de ontwapening... Deze mogelijke activiteiten moeten er vooral op gericht zijn een zo ruim mogelijk publiek objectieve en concrete informatie te verschaffen over de situatie op het vlak van de ontwapening, om langs die weg een publieke opinie tot stand te brengen die overtuigd is van het nut van ontwapening.

In dat verband is een erg belangrijke taak weggelegd voor de UNO-informatiecentra, die zich in meer dan 50 landen ter wereld bevinden. Zo heeft het informatiecentrum voor België, Luxemburg en Nederland (Aarlenstraat 108, 1040 Brussel, tel. 02/230.23.75 en 230.10.28) o.a. als opdracht informatie te verschaffen over ontwapening; zo kan het op eenvoudige wijze volgende documenten gratis bezorgen aan alle geïnteresseerden:

- de originele engelse tekst en de nederlandstalige vertaling van het slotdokument van de speciale ontwapeningsessie;
- een uitgebreide gids over ontwapening en wapenbezit, onder de titel "The United Nations versus the Arms Race";
- een recent UNO-dossier, volledig gewijd aan ontwapeningsonderwijs...

Daarnaast kunnen heel wat informatiebronnen ter plaatse geraadpleegd worden: het "United Nations Disarmament Yearbook", het tijdschrift "Désarmement", bibliografische overzichten inzake ontwapening, alle rapporten en resoluties die tijdens de laatste Algemene Vergadering aan ontwapening gewijd werden... Tevens kunnen ook diverse audiovisuele middelen ter be-

schikking gesteld worden: panelen die de actuele toestand van de bewapeningswedloop overzichtelijk voorstellen, films zoals "Nuclear Countdown" en "Boom", posters en foto's met betrekking tot het ontwapeningsvraagstuk, affiches naar aanleiding van de ontwapeningsweek... Tijdens die week zal het informatiecentrum bovendien verschillende activiteiten in verband met de ontwapeningskweste organiseren, met de bedoeling de publieke opinie te sensibiliseren en de verspreiding van informatie te verbeteren.

Dit zal meestal gebeuren in nauwe samenwerking met de Vereniging voor de Verenigde Naties, een niet-gouvernementele organisatie die er in Vlaanderen naar streeft belangstelling te wekken voor wereldvraagstukken - zoals ontwapening - die in de Verenigde Naties aan bod komen, en die trouwens sinds enkele jaren lid is van het Overlegcentrum voor de Vrede, de koepelorganisatie van de Vlaamse vredesbewegingen. De komst van Frank Barnaby, sinds 1971 directeur van het gerenommeerde onafhankelijke vredesinstituut SIPRI (een verslag over zijn lezing zal in één van de volgende nummers van Veto verschijnen), betekent meten het startsein van een informatiekampagne die tijdens de ontwapeningsweek 1981 zal gevoerd worden; in dit kader zal trouwens in het Veto-nummer van volgende week een bespreking verschijnen van een aantal recente nederlandstalige werken die uitstekende informatie bevatten omtrent deze thematiek. Doch daarmee komt zeker geen einde aan de interesse van de Verenigde Naties voor dit vraagstuk: in het voorjaar '82 zal immers de tweede speciale zitting over ontwapening plaatsvinden!

Luc De Munck

Politika heeft een kringwerking, u ook?

Donderdag 22 oktober (vandaag dus)
15.30 u. INFOVERGADERING voor eerste kan, over jaarwerking (samenkomst na les filosofie)

Zondag 25 oktober
13.45 u. Politikanen komen samen aan de 'galerij' (uitgang) Noordstation - te Brussel - tegen de raketten.

Dinsdag 27 oktober
20.00 u. Opening van de DERDE KAMER in 't kaffee. Animee!

Woensdag 4 november
13.30 u. Supporters en spelers verzamelen aan 't kaffee (Tiensstraat 55); op naar Hasselt voor een VOETBALMATCH. Onze geliefde Politikaploeg neemt het op tegen een Hasseltse school. (Na de match, aldaar: gratis vat!)

24 en 25 november
De kring van pol en sok doet mee aan de 24-UREN-MARATHON om zijn vorig jaar verworven rode lantaarn te verdedigen.

And now for something completely different in Politika:

een SEKRETARIAAT!
Open vanaf heden.

1) Iedere maandagavond van 19 tot 20.30 u. (voor Buro); verslagen van verantwoordelijken worden hier verzameld.

2) Woensdagmiddag van 12 tot 14 u.
Onze twee sekretarissen, Leen en Nadine, zullen nieuwe medewerkers met open armen ontvangen...

Gitaar

Godielieve Monden

Op woensdag 28 oktober om 20.30 u. organiseert de Muziekhistorische Kring zijn eerste concert van het huidige academiejaar. De bekende gitariste Godielieve Monden geeft die avond een recital dat doorgaat in de kerk van de Paters Picpusen, aan het Damiaanplein (vlakbij de Wink...).

Deze befaamde gitariste begon reeds op 5-jarige leeftijd met het gitaarspel, met haar moeder als eerste leermeester. In de muziekacademie van Borgeroord kreeg ze dan verder onderricht van Frans Degroot. Deze was een leerling van de grootmeester Emilio Pujol. In Frans Degroot erkent Godielieve Monden nog steeds haar voornaamste leraar.

Na twee jaar conservatorium te Antwerpen trok Godielieve Monden dan naar het buitenland, om les te volgen bij een andere grootmeester van de gitaar, Narciso Yepes. Met hem is zij tot op vandaag blijven samenwerken, met ondermeer een recente plaatopname als gevolg. Daarop zijn een aantal duo's te vinden met o.a. Georg Philip Telemann. In haar loopbaan behaalde Godielieve Monden reeds verschillende prijzen in diverse buitenlandse wed-

strijden, zoals te Parijs (Concours International de Guitare van de toenmalige ORTF) en te Granada (Concours Manuel de Falla). Momenteel is Godielieve Monden verbonden aan het Lemmensinstituut te Leuven, waar ze gitaar doceert. Daarnaast was ze reeds vroeger verbonden aan de Parijse Schola Cantorum en in Sion. Verder is ze een veelgevraagde soliste in binnen- en buitenland.

Het repertoire van Godielieve Monden bestrijkt alle aspecten en periodes van de gitaarmusiek, van 1600 tot heden. Wel ligt ze zich meer specifiek toe op de uitgave van onbekende luitmuziek, dit in samenwerking met Narciso Yepes. Daarnaast doet ze nog verdere opzoekingen in de Renaissance- en Barokmuziek. Aldus ligt dan ook een uitgave van dergelijke muziek voor het Gitarren-Archiv in het verschiet.

Op haar concerten speelt Godielieve Monden, naast de overbekende namen (Dowland, Sor, Villa-Lobos,...) ook werk van minder gekende componisten. Het is haar bedoeling om niet te vervallen in het bekende repertoire, maar minder ge-

kende muziek, ook van soms heel gekende namen, tot een breder publiek te brengen. Aldus zijn op haar programma ook werken van A. Falckenhagen (een barokkomponist) en de hedendaagse Tsjechische musicus J. Truhlar opgenomen.

Op te merken valt ook nog dat Godielieve Monden een 10-snarige gitaar bespeelt. Ze volgt daarin opnieuw het spoor van Narciso Yepes, die het instrument in die vorm opnieuw aan de oppervlakte bracht. Want reeds Ferdinando Carulli, een der grootmeesters uit de 19de eeuw, schreef een methode voor het instrument. De mogelijkheden van het instrument zijn, door de inbreng van 4 extra-snarren, veel ruimer, zowel wat betreft de techniek als de muzikale expressiviteit (dit geldt vooral bij het maken van luittranscripties).

Wat nu het concert van 28 oktober betreft, werd gestreefd naar een gevarieerd en zeker niet te zwaar beladen programma. Er is zowel barok-, klassieke en hedendaagse muziek. Aldus meenden we een programma te hebben dat elk rechtgeaard muziekkliefhebber moet kunnen boeien. Tot woensdag dan maar...

Werkgroep Gezondheidszorg

De Werkgroep Gezondheidszorg bestaat uit een groep mensen uit de verschillende jaren geneeskunde. Zijn doel is het onderzoeken van de eerstelijns-gezondheidszorg: wat is er nu precies krom aan die eerste lijn en hoe kan men ze ietsje rechter krijgen?

In die optiek heeft de werkgroep zich, vorig jaar, vooral toegespitst op de huisartsen-groepspraktijken en op andere centra van gezondheidszorg in teamverband (bv. JAC). Dit leidde tot enkele debatavonden waar deskundigen uit die verschillende centra hun praktijkervaringen aan een breed publiek uit de doeken deden. Daarnaast bezocht de werkgroep verschillende groepspraktijken te velde, waardoor het mogelijk werd zich een algemeen beeld te vormen over deze bijzondere vorm van (alternatieve) eerstelijns gezondheidszorg.

Dit jaar wil de werkgroep verder werken rond deze groepspraktijken: hoe begin je zelf zo'n praktijk? Welke problemen ontmoet je? Hoeveel mensen en van hoeveel verschillende disciplines, moet je team omvatten om de patiënt in al zijn noden zo goed mogelijk te kunnen helpen? Met welke centra of andere alternatieve vormen van geneeskunde kun je nauw samenwerken? Welke tegenstand ondervind je in je patiëntgericht werken? Hoe kun je met je team ziekmakende factoren zoals milieuvervuiling of ongunstige werkgelegenheid onderzoeken en bestrijden? Wat met de farmaca-overconsumptie en de put in 't RIZIV? Bieden zelfhulpgroepen een oplossing? Een massa problemen en een massa erg interessante werkstof dus voor dit jaar.

De werkgroep gaat concreet van start rond de alternatieve vormen van geneeskunde zoals homeopathie, chiropraktiek (manipulatie van kleine gewrichten), acupunctuur etc... De werkgroep wil deze geneeswijzen eens kritisch onder de loupe nemen en onderzoeken op welk gebied ze toepasbaar zijn voor de zieke mens. Daarnaast wordt medewerking gepland aan een studie rond de invloed van milieu en werkgelegenheid op de gezondheid, uitgevoerd door de leden van de groepspraktijk in Lommel.

De bezoeken aan de verschillende HA-groepspraktijken worden ook dit jaar verdergezet. Deze bezoeken staan open voor een breder publiek. Wie daarin geïnteresseerd is kan meer informatie winnen in de faculteitsbar Medica. Aan studenten geneeskunde wordt de mogelijkheid geboden om 1 à 2 weken vrijwillige huisartsstage te volgen. Dit betekent dus een dagdagelijkse confrontatie met de concrete patiënt in nood, wat een bijzonder interessante aanvulling is bij de theoretische cursussen.

Verder zou de werkgroep een onderzoek instellen rond JAC, vluchthuizen, centra voor verslaafden, zelfhulpgroepen, autogene training, gezondheidshuizen, etc... Wat bieden deze initiatieven, hoe zijn ze uitgebouwd en welke functie vervullen ze in de eerstelijnsgezondheidszorg?

Reeds op 22 oktober richt de werkgroep een debatavond in rond CONTROLGEGEESKUNDE. (Auditorium AG, Minderbroedersstr. 17). Iedereen is welkom.

Inlichtingen over de werkgroep kunnen steeds ingewonnen worden in Medica, Tervuursestraat 9.

De cinematografische gebeurtenis van de eeuw

Van vrijdag 23 tot donderdag 29 oktober.

Alle dagen vert 14.00 en 19.50 film 14.15 en 20.05

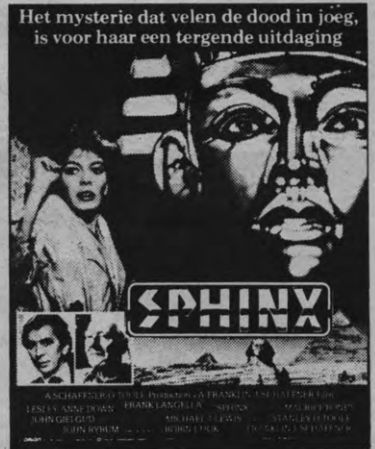
The Sphinx (2de week)

Alle dagen vert 18.05 film 18.20

6 Schwedinnen von der Tankstelle

Alle dagen vert 22.05 film 22.15

Les uns et les autres (laatste week)

El Salvador:

2 jaar burgerlijke - militaire junta

EL SALVADOR. 'DE BEVRIJDER.' TRAGISCHE NAAM VOOR EEN KLEIN LAND IN CENTRAAL-AMERIKA. WAARVAN DE BEWOGEN GESCHIEDENIS GETEKEND WORDT DOOR SCHENDING VAN MENSENRECHTEN, ONDERDRUKKING, REPRESSIE.

15 OKTOBER 1979. NA JARENLANGE ONAFGE-BROKEN MILITAIRE DIKTATUUR WORDT ER, ONDER UITDRUKKELIJKE STIMULANS VAN DE VS EEN GEMENGDE BURGERLIJKE MILITAIRE JUNTA AAN DE MACHT GEBRACHT.

15 OKTOBER 1981. 2 JAAR LATER. EEN OVERZICHT VAN DE RECENTE ONTWIKKELINGEN.

15 oktober '79. Een groepje kolonels zet generaal H. Romero aan de dijk, nadat deze 2 jaar aan de macht was. Militaire diktatuur. El Salvador heeft het bijna nooit anders gekend. Sinds '30, na een bloedig neergeslagen boerenopstand (30 000 doden in enkele weken) heeft de klasse van grootgrondbezitters en industriële vrij spel gegeven aan de militairen, die hun gezamenlijke belangen door dik en dun verdedigen. Verkiezingen. Het woord is synoniem met fraude of geschrapt worden uit het woordenboek.

15 oktober '79. Verschillende kolonels richten een junta op met burgers uit verschillende partijen. Dit experiment wordt sterk gestimuleerd door de VS, die beslist hebben dat El Salvador geen tweede Nicaragua wordt. Een volksopstand mag er niet lukken. Zo'n ge-

vrijlaten van politieke gevangenen, ontbinding van paramilitaire terreurorganisaties, toekennen van syndikale en politieke vrijheden. De meeste partijen gaan op het experiment in: christen-demokraten, sociaal-demokraten en kommunisten.

Doch snel bleek dat enkel de belangen van de oligarchie verdedigd werden met de hulp van de terreurgroepen en de rechtse krachten in het leger. Wat bedoeld was als hervorming blijkt middel tot harde repressie, uitzuiveren van 'revolutio-naire krachten', militarisering van wijken en controle op volksorganisaties. De kommunisten en sociaal-demokraten verlaten de junta en sluiten zich samen met vele kristendemokraten aan bij het oppositiefrent.

De junta die kan rekenen op steun vanuit de VS, bestaat

politieke volksorganisaties, oppositiepartijen, syndikaten enz. zich in een politieke eenheidsorganisatie, het FDR (Frente Democrático y Revolucionario). Op 10 oktober '80 gaan ook de militaire organisaties tot eenwording over, en vormen het FMLN (Farabundo Martí Liberación Nacional). Het FDR-FMLN, sinds begin '81 tot één volksorganisatie uitgegroeid, groepeerd 80% van de bevolking en strijdt op alle fronten, militair politiek en diplomatiek, tegen de junta en oligarchie. Zij stelt als alternatief een totaalprogramma, gebouwd op eisen en verwachtingen van het volk, met als primaire doelstelling het herstel van mensenrechten en een menswaardige samenleving.

Recente ontwikkelingen

Als we een analyse maken, moeten we aandacht geven aan verschillende deel-akten van eenzelfde complexe realiteit: economie, politieke, militaire en diplomatieke ontwikkelingen.

Hervormingen

De landbouwhervorming werd opgevat als een project in drie fasen. Slechts de eerste fase, nationalisering van de eigendommen van meer dan 500 hectaren is tot op heden ingezet. Deze heeft echter betrekking op minder dan 15% van de bebouwbare grond en wijzigt niets aan economische en politieke macht van de heersende klasse. Vele landeigenaars hadden zich

dat ze verantwoordelijke zouden kiezen, die als woordvoerders konden optreden bij onderhandelingen over de hervorming. Zij kiezen hun meest militante mede-arbeiders om hun belangen te verdedigen. Deze verkozenen worden opgepakt door de militairen en 'verdwijnen'. Landbouwhervormingen dus met als doel militarisering van de landbouwsector, uitschakelen van militante krachten, controleren van basisbewegingen. Vele landarbeiders vluchten uit angst voor repressie.

Bankwezen

Ook de hervorming van het bankwezen roept vragen op: de hervorming moest doorgevoerd worden door de oude eigenaars van de banken. 51% van de aandelen wordt eigendom van de staat, 20% wordt te koop gesteld aan de bankbedienden, 29% komt op de privé-kapitaalmarkt. Bankbedienden kunnen deze aandelen niet kopen, wegens te hoge kostprijs, en de aandelen die na één jaar niet verkocht zijn komen ook op de privé-kapitaalmarkt.

Economie

De drie laatste jaren is er een kapitaalvlucht van bijna 2 miljard dollar. Privé-ondernemingen zijn op sterven na dood en er zijn 50% minder openbare investeringen dan verwacht. In '80 vertoonde het BNP een daling van 10% in vergelijking met '79. De koers van de koffieprijs is gedaald van 2000 dollar per ton tot 860 dollar. Invoer is bijna stopgezet, doch de industrie heeft de invoer van basismateriaal en machines nodig. De regering hoopt van het internationaal muntfonds 460 miljoen dollar in krediet te krijgen voor de volgende drie jaar en doet een beroep op de wereldbank. Onmiddellijke economische hulp krijgen ze van de VS en van Venezuela, dat een permanent krediet uitschrijft in verband met petroleumvoer. Deze kredietverlening is een belangrijke troef in handen van president Duarte en de kristendemocratie: in geval van machtsovername eist Venezuela de som van 400 miljoen dollar terug.

VS-hulp

Op een reis in de VS, eind september, vroeg Duarte een supplementaire economische hulp van 300 miljoen dollar om aan bepaalde noden te kunnen voldoen: aankoop van radarinstallaties, radio's, helikopters... De VS-senaat stelt in een beslissing op 23/9 voorwaarden aan de VS-hulp: twee maal per jaar een schriftelijke bevestiging van de president dat er vooruitgang is op het vlak van mensenrechten, sociaal-economische hervormingen, aankopen van onderhandelingen tot een politieke oplossing en uitschrijven van vrije verkiezingen. Doch in geval van verhoogde guerrilla-activiteit of een buitenlandse interventie kan de hulp zonder meer verhoogd worden...

Spanningen binnen de junta

Vanuit kringen van grondbezitters en industriëlen gaan stemmen op dat het beleid van de kristendemocraten in de junta de oorzaak is van de crisis. Zij eisen een strak economisch beleid met zuiver stellen van de vrije-markt-principes en stopzetten van de geplande hervormingen. De junta wordt uitgebreid met Magana, als vertegenwoordiger van de koffieplanters. Er zou ook een poging tot staatsgreep geweest zijn door kolonel Garcia. Duarte, als C.D.-president, staat geïsoleerder dan ooit. De junta wordt nog bijgehouden door een anti-kommunistische opstelling, steun aan de strijdkrachten en het aanvaarden van het bemiddelings- en verkiezingsproces zoals dat door de VS en Venezuela wordt voorgesteld. Er is dus een kompromis aan de gang tussen de oligarchie en de C.D.: verkiezingen moeten er komen, dialoog met het FDR-FMLN wordt niet aanvaard en de tot nu gerealiseerde (?) hervormingen zijn onomkeerbaar.

Op militair vlak

In augustus is er een sterk heropleven van de guerrilla-activiteit losgekomen: sabotagedaden in de hoofdstad, militaire acties in het centrum en het oosten van het land. Het geheel vormt een sterk geïntegreerd en voorbereid plan en bewijst de strijdbaarheid van het volksverzet. Het leger van de junta moet vooral rekenen op buitenlandse krachten, materiële en financiële steun, en geniet nu steeds van het bondgenootschap met de Reagan-administratie. We moeten ons niet blindstaren op de veranderende VS-strategie, die haar El Salvador-politiek een aanvaardbaar gezicht wil geven door de rol van de Sovjetunie in het konflikt minder te benadrukken en het aksept legt op een politieke oplossing door de vrije verkiezingen. T. Enders, woordvoerder van het VS-departement voor inter-Amerikaanse zaken, verklaart dat de militaire hulp in dezelfde bedragen zal voortgezet worden, en slechts supplement is bij de economische hulp. "De VS-hulp is bestemd om het Salvadoraanse volk te helpen in de verdediging van hun recht op zelfbepaling." Hiervoor wordt een politieke oplossing in verkiezingen, voorgesteld als oplossing in een strijd tussen extreem-links en extreem-rechts, met de bevolking als slachtoffer. Een akseptverlegging die misleidend is omdat de Amerikaanse interventiepolitiek zeer geraffineerd doorgezet wordt. Enkele concrete voorbeelden volstaan hier.

Verle Draulans

Wordt vervolgd
Zie ook p. 12

menge burgerlijke-militaire junta heeft 'voordelen', ook voor de VS: het geeft een democratisch kleurtje, de internationale steun is belangrijk (cfr. de huidige steun van de internationale kristendemocratie aan president Duarte, kristen-demokraat) en de 'hulp' van de VS kan ongestoord verder gaan. Er worden grootse beloften gedaan: landbouwhervormingen, nationalisaties, herstel van mensenrechten,

nog uit militairen en enkele geïsoleerde kristendemokraten, met Duarte als president, gesteund door de internationale kristendemocratie.

Het grootste deel van de officiële kristendemocratische partij heeft zich na duidelijke bewijzen dat hervormingen slechts schijn zijn, aangesloten bij de politieke massaorganisaties van het volk.

Begin '80 groepeeren alle

bovendien 'gewapend' op voorhand, door hun belangvolle bezittingen, landbouwmachines en veestapel over te brengen naar Guatemala.

Bovendien werden de plannen beperkt tot de koffieproductie, en bleven katoen en rietsuikerproductie onaangeroerd. Bepaalde praktijken maken duidelijk dat de bedoeling was sterkere controle te bekomen binnen de landbouwsector. Van de landarbeiders werd geëist

Angoia: een andere vorm van gehandikaptenhulp in de derde wereld

Enkele jaren geleden werd in Campos do Jordao (Brazilië, een kleine 200 km van Sao Paulo) met een Camphill-gemeenschap gestart. Binnen enkele maanden wordt deze gemeenschap versterkt door het Belgisch gezin Verhoeven-Hubin. Mevr. Hubin is afkomstig uit Heverlee en volgt momenteel in Leuven een laatste voorbereidende opleiding. Zij is verpleegster en licentiate in de ziekenhuiswetenschappen. De heer Verhoeven is psycholoog en verpleger.

WAT IS EEN CAMPHILL-GEMEENSCHAP

De Camphill-beweging werd in 1940 gesticht door de Weense arts Karl König in Noord-Schotland. König had zich reeds vanaf 1928 met heilpedagogie (gericht op gehandicapten) beziggehouden, tot hij uit Oostenrijk moest vluchten voor de nazi's.

De grondslagen voor de heilpedagogie zoals die in de Camphill-gemeenschappen wordt ontwikkeld, werden gelegd door Rudolf Steiner in 1924. De pedagogie berust op een visie op de mens als geestelijk wezen - een mentaal gehandicapte wordt niet gezien als een defekte machine ('hij heeft een defecte los') maar een geestelijke entiteit die hulp heeft. Er wordt veel gebruik gemaakt van kunstzinnige therapieën - muziektherapie, enrythmie, schilderen enz.

Een Camphill-gemeenschap wordt gevormd door een aantal gezinnen, die ieder een aantal gehandicapte kinderen adopteren (de handikaps kunnen daarbij zowel fysieke, mentale als sociale componenten omvatten). Bepaalde materiële voorzieningen kunnen gemeenschappelijk zijn (bijv. bereiding der maaltijden, was, en vooral de pedagogische activiteiten). Volwassen gehandicapten kunnen in de gemeenschap opgenomen blijven; er worden kleine werkplaatsen gekreëerd, of landbouw bedrijven... Iedere Camphill-gemeenschap streeft naar financiële autonomie. De sociale organisatie van zo'n gemeenschap stoelt op de driegeledinggedachte, die eveneens vanuit de antroposofische inzichten van Rudolf Steiner werd ontwikkeld. De medewerkers aan een Camphill-gemeenschap zien hun werk ook als een vorm van sociale vernieuwing, door de schepping van sociale organismen volgens nieuwe beginselen (1).

Na de eerste Camphill-gemeenschap in Schotland kwamen stichtingen in dertien andere landen, waaronder twee ontwikkelingslanden: Botswana en Brazilië.

ANGAIA

'Angaia' betekent 'gezonde ziel' en is de naam van de Braziliaanse Camphill-gemeenschap, die nog in haar kinderschoenen staat. In Campos do Jordao werken twee gezinnen: ze hebben samen een tiental kinderen opgenomen en beschikken over twee lokaaltjes voor heilpedagogisch onderwijs. In het gehucht Centro werkt

een ander gezin plus een medewerker met zes volwassen gehandicapten. Ze verbouwen maïs en aardappelen. Tussen de leden van deze kleine gemeenschap is een landbouwkundige, een hout- en een metaalbewerker. Al deze mensen zijn Brazilianen. De groep krijgt nu versterking van een Nederlands echtpaar en van het gezin Verhoeven-Hubin. Het is de bedoeling dat laatst genoemden in een nieuw te bouwen huis een tiental kinderen zouden opnemen. De uitbreiding is nodig om de Camphill-gemeenschap tot een leefbaar geheel uit te bouwen.

De sociale rol van de gemeenschap is in drie opzichten van belang:

1. De integratie van de gehandicapten in de samenleving. Dit probleem ligt in Brazilië nog veel delikater dan in Europa. Gehandicapten zijn er vaak letterlijk met taboes beladen.
2. De Camphill-gemeenschap als kleinschalige autonome sociale organisatie wil een voorbeeld van zelfvoorziening aan de bevolking aanbieden. Haar medewerkers kunnen, zo de bevolking hierop wenst in te gaan, voor anders ontoegankelijke beroepsopleidingen zorgen...
3. Er wordt gewerkt aan de herschepping van een echt cultuurleven: zelf muziek maken, toneelspelen, jaarfeesten vieren...

De Camphill-gemeenschap Angaia wil het tegendeel zijn van een hermetisch afgesloten 'verzorgingsinstituut'.

DE NODEN

Nu de Angaia-gemeenschap aan een beslissende uitbreiding toe is, stellen zich bepaalde financiële en morele noden. Er dient een éénnmalige uitgave van ruim twee miljoen frank geschieden voor de bouw van een stenen huis, waar met het oog op de gehandicapte bewoners alles gelijkvloers moet zijn. Verder dienen voor de gehandicapte kinderen peetschappen georganiseerd. Zo'n peetschap houdt in dat voor enige jaren financiële hulp geboden wordt (de kinderen kunnen verlaten zijn of afkomstig uit totaal onvermogen gezinnen) en vooral, dat via brieven, pakketjes enz. morele steun wordt gegeven voor kinderen die niemand hebben waarbij ze echt horen. Voor dit alles zal de komende maanden een kleine vereniging worden opgericht. Mensen die zich groepen voelen om hieraan mee te werken of die meer

inlichtingen wensen te bekomen kunnen terecht bij Jos Verhulst, E. Van Der Vaerenlaan 4 bus 33, 3000 Leuven.

(1) zie R. Steiner, "Kernpunten van het sociale vraagstuk. De driedelige maatschappijstructuur." Uitg. Vrij Geestesleven Zeist. Tijdschrift: "Diagonaal", Postbus 208, Gorredijk (Nederland).

NOBELPRIJS VOOR DE VREDE: BY GEBREK AAN CAMP DAVID.

EEN GOED ONTBIJT

WAT IS MUESLI?
Het kan een mengsel zijn van allerlei licht geroosterde:

- graanvlokken van: haver, gepelde gerst, tarwe, rogge, maïs, boekweit, rijst, gierst
- granen & zaden : boekweit, zonnebloempitten, sesamzaad
- noten : hazel-, bommay-, amandel-, okker-, gedroogde vruchten: krenten, rozijnen, abrikozen, appelen

BEREDING: In een dien bord brengt U 3 tot 5 soenlepels muesli. Hierover giet U naar behoefte koude melk, yoghurt of karnemelk. U kunt het geheel nog pittiger maken door stukjes vers seizoenfruit toe te voegen. Bv.: appel, peer, banaan of druif.

N.B.: I. Vraag steeds of de eventueel gebruikte, gedroogde vruchten niet gezweld zijn, omdat:

1. gezweldde produkten hebben een verlaagd vit. B gehalte
2. gedroogde vruchten kunnen zeer hoge sulfitegehalten bevatten, omdat deze vruchten aanzien worden als halffabrikaat voor konfituren e.d.

II. Koop geen muesli waarin suiker en/of melkpoeder in verwerkt is, want dit is dan een dure koop.

LEKKER, SNEL EN GOEDKOOP

DE MENU'S DIE U HIER ONDER VINDT, ZIJN EEN SELECTIE UIT DE VEELHEID VAN MENU'S AANGEBODEN IN DE VERSCHILLENDE ALMA - RESTAURANTS. BIJ DEZE SELECTIE WERD REKENING GEHOUDEN MET EEN PRIJS - KWALITEIT VERHOUDING. M.A.W. DIT ZIJN MENU'S MET EEN ZEER GOEDE VOEDINGSWAARDE EN RELATIEF LAGE PRIJS. UITGAVE: ALMA vzw VOORLICHTINGSDIENST. VOOR INLICHTINGEN EN SUGGESTIES: E. VAN EVENSTR. 2c 2e VERD. BUREEL M. L. VAN DER AA TEL. 229911

	RESTAURANT ALMA I II III	SNACK ALMA I. PAUSCOLLEGE GASTHUISBERG
MA 26/10	Varkensrib spruitjes gek. aardappelen	Tip: melknagerecht varkensgebraad spruiten gek. aardappelen
DI 27/10	koude schotel kip volle rijst	Tip: melknagerecht gehakte steak rauwkost kroketten
WO 28/10	gehakte steak bloemkool - room gek. aardappelen	Tip: melknagerecht + fruit of suppl. groenten wijting provençalse saus puree
DO 29/10	koude schotel Oostendse vissla volle rijst	Tip: melknagerecht tagliatelli met exotische sla rijst
VR 30/10	varkenssteak-selder gek. aardappelen	Tip: melknagerecht rundergebraad rauwkost kroketten
SNACK ALMA II ALTERNATIEF		SEDES
MA 26/10	rijstkrans met zalm	Hoofdbestanddelen: rijst ui-zalm-ei-roomsaus-kaas varkenslapje Martinique gek. aardappelen
DI 27/10	kikkererwten op z'n Catalaans	Hoofdbestanddelen: rijst kikkererwten-wortelen- ui-paprika-tomaat gehakte steak uit Piemont gek. aardappelen
WO 28/10	koude rijst groenten	Hoofdbestanddelen: tonijn kabeljauw-bonen-bloemkool-wortelen chicken chow mien
DO 29/10	bonenpuree groenten-rauwkost en gerst	Hoofdbestanddelen: bonen kikkererwten-soyabonen-groenten varkenslapje Marseille gek. aardappelen
VR 30/10	boerenkool met gierst	Hoofdbestanddelen: boerenkool-wortelen-gierst-appel-melk Oostendse blanket gek. aardappelen
		Tip: melknagerecht Menu enkel 's middags
		Tip: melknagerecht + fruit Menu enkel 's avonds
		Tip: melknagerecht Menu enkel 's avonds
		Tip: melknagerecht Menu enkel 's middags

LEKKER, SNEL EN GOEDKOOP

DE MENU'S DIE U HIER ONDER VINDT, ZIJN EEN SELECTIE UIT DE VEELHEID VAN MENU'S AANGEBODEN IN DE VERSCHILLENDE ALMA - RESTAURANTS. BIJ DEZE SELECTIE WERD REKENING GEHOUDEN MET EEN PRIJS - KWALITEIT VERHOUDING. M.A.W. DIT ZIJN MENU'S MET EEN ZEER GOEDE VOEDINGSWAARDE EN RELATIEF LAGE PRIJS. UITGAVE: ALMA vzw VOORLICHTINGSDIENST. VOOR INLICHTINGEN EN SUGGESTIES: E. VAN EVENSTR. 2c 2e VERD. BUREEL M. L. VAN DER AA TEL. 229911

DONDERDAG 22 OKTOBER

INFO : 17.30 u. Sprekers NWFO en IWONL, alsook G. Swartenbroeck (rektorat KUL), Naamsestr. 61; incl. 22 56 84 (Studieadvies)

DEBAT : "Europa en zijn defensie". Prof. J. Kangas vertolkt standpunt V.S. als lid v.d. International Institute of Strategic Studies. Ook debat tussen D. Drijbooms (SP medewerker) en L. Crollen (ambtenaar Belg. vertegenw. NAVO). Org. EUROPAKRING. Kleine Aula 20 u.

KURSUS : 20 u. Basiskursus gezondheidszorg. In Volkshogeschool Elcker -ik, Blijde Inkomststr. 115.

VRIJDAG 23 OKTOBER

POEZIE : Poëzie met Eugene Guillevic in Fac. Lett. en 'Wijsbeg. 8° verd. 50 fr., 4u.

KABARET : 20 u. Vlaams Kabaret :De Strangers. Stadschouwburg 200 à 400 fr.

DANS : 20 u. "Geen eentje op zijn eentje" door Goetghebuer naar Andersen door choreografiegroep Jij en Ik in Heliand, Waversebaan 220

ZATERDAG 24 OKTOBER

ONTMOETINGS DAG : 9.30 u. "Ik mag toch zelf kiezen" in stuc; org. Elcker-ik

DANS : 15 u. en 19 u. "Geen eentje op zijn eentje" zie vrijdag 23 oktober

POEZIE : 20 u. Europees Poëzieprogramma mmv Nederlandstalige dichters in Stadhuis (50 fr.)

ZONDAG 25 OKTOBER

BETOGING : 14 u. nationale betoging "Geen atoombommen : een stap naar ontwapening"; Rogierplein; org. OCV en VAKA; speciale treinen uit Leuven om 12.27 u. en 13.02 u.

POEZIE : Poëzie met Eug. Guilevic (Stadhuis) 50 fr.

MUZIEK : Volksmuziek uit Hertogdom Brabant in Aula ;150 fr.

MAANDAG 26 OKTOBER

INFO : 17.30 u. Info over beurzen van de bilaterale kult. akkoorden en v.d. uitwisselingsakkoorden KUL - buitenland (Sprekers Huysentruyt en Rabau); Naamsestr. 61

TONEEL : 20 u. "Welbespraakt en veelbesproken": mod. drama van Steve J. Spears door MMT; in Schouwburg; 75 à 250 fr.

DINSdag 27 OKTOBER

MUZIEK : 20 u. Vokaal en instrumentaal concert met werken van Lemmens en De Jong; in de Concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestr. 53; 80/120 fr.

TONEEL : 20 u. "Agamemnon": tragedie van Aischulos door KVS; in Schouwburg; 75 à 250 fr.

JAZZ : 22 u. Guitar Association in Elephant

WOENSDAG 28 OKTOBER

INFO : 20 u. Dia- en infoavond over speleologie en alpinisme in het nieuw gebouw van 't sportkot; gratis inkom; org. SPEKUL en LUAK

ROCK : The Weekend, Madou, The Boxcars en fuif in de Lido; 20 u.; 120 fr. (fuif alleen 40); org. Dijkepaard. **CJP-herking**

KLASSIEK : 20.30 u. Gitaarrecital door Godelieve Monden; in de kerk van de Paters Picussen op het Damiaanplein; 90/80/60 fr.

DONDERDAG 29 OKTOBER

MUZIEK : 20 u. Boudewijn De Groot in Schouwburg

20.30 u. Het Huelgas Ensemble (muziek uit-Middeleeuwen en Renaissance); in de Grote Aula; org. St. Antoniuschool; 200/100 fr.

DANS : 21 u. Modern Dance Party (benefietfuif) in Lido; 50 fr.; org. Intermedium vzw.

VRIJDAG 30 OKTOBER

INFO : 19.30 u. Dia- en filmavond over "Griekenland" in Tuinbouw-instituut, Mechelsevest.

MUZIEK : 20 u. Rielandt in Schouwburg

Dokumentatiecentrum

Nu met de dood van Sadat de problematiek van het Midden-Oosten op de voorgrond staat, en vooral de rol van de Volksrepubliek Jamahiriya, Lybie, is er op het hieronder vermelde adres een Documentatiebureau waar u zich gratis kunt documenteren over de strijd van de Palestijnen voor zelfbeschikking, de hulp die door Kolonel Moamar KADHAFI wordt gegeven aan de Bevrijdingsorganisaties, met name O.L.P., Palestijnse strijd tegen het Zionisme, aan de IRA en aan EL SALVADOR. Het Documentatiecentrum is open, iedere dag van 9 tot

11 uur, en van 12 uur tot 18 uur. U bent van harte welkom! P.S. Wij organiseren in samenwerking met het Bureau Populaire Lybienne, dus de Lybische Ambassade, gratis reizen, naar Lybie met gratis verblijf, in Culturele uitwisseling van studenten, met de universiteit AL FATEH, van Tripoli; inlichtingen op dit adres: Universitaire Gele Kruis VZW Van Evenstraat 2 E Lokaal 9103 Instituut van de Arbeid Tel. 235644/post 393 3000 Leuven

El Salvador

Op woensdag 28 oktober organiseert het Leuvense El Salvador Komitee in Auditorium Vesalius een informatienamiddag met film, discussie en uitleg over de werking van het Komitee. We beginnen om 14.30 u. met de film 'REVOLUCION O MUERTE', gedraaid in maart '81 en tot op heden de meest recente film over El Salvador. Na de film is er een bespreking, informatieronde met uitleg over de recente ontwikkelingen en mogelijkheid tot discussie. Tenslotte zal de werking van het komitee voor het volgende academiejaar voorgesteld worden. Na een jaar hard werken,

met de 'hoogdagen' van het Leuvense El-Salvador-Projekt op 21-25 maart, menen we dat velen in het Leuvense overtuigd zijn van de noodzaak om bekendheid te geven aan wat in El Salvador gebeurt. Laten we verder werken op de weg die vorig jaar ingeslagen werd en een stevig uitgebouwde solidariteitsbeweging op gang brengen, als steun aan een volk op weg naar bevrijding. **TOT WOENSDAG 28 OKTOBER, 14.30 u., in AUDITORIUM VESALIUS.** **EL SALVADOR LIBRE!** Leuvense El Salvadorkomitee Schreursvest 63 3030 Heverlee

Stakingen

In VETO nr. 3 verscheen onder de titel "stakingen" een lijst van fakulteiten en jaren die zouden gaan staken op 14 en 15 oktober. Ook 1° en 2° kan aardrijkskunde worden hierbij vermeld. Het was echter alleen 2° kan dat donderdag staakte, zonder dat vóór of tegen een staking werd gestemd in de eerste kandidatuur. Dit ter rechtzetting.

Zoekertjes

Gevraagd: staand tweedehands boekenrek. Z.W. Brabantconstr. 122, Leuven. Na 19 u.

TE KOOP Alle cursussen 1° Kan rechten. Versterker 10 W (1 j. gar.) Platenspeler (33-45-78 T) Cassette recorder Aciko. Allemaal bij: Cornelis J.P. Standonckstr. 5 Leuven (Alleen 16-17 u.)

TE KOOP: Gasfornuis met drie branders, twee jaar oud, onbeschadigd. Normale prijs nieuw: 1500-nu: 750. Butaanflens niet ingegrepen. Z.W. Bogaardenstraat 105. Boven garage, bus 1.

TE KOOP: L.P.'s (pop) Z.W. Bondgenotenlaan 154, 3000 Leuven Bel studio

ABVV Persbericht

De 28ste gaat een aktie door tegen de verlenging van de wachttijd voor schoolverlaters. De aktie kadert in de sensibiliseringscampagne tegen de jeugdwerkloosheid. Jongeren van minder dan 18 jaar moeten namelijk vanaf dit jaar drie maanden wachten alvorens ze mogen gaan stempelen, en plus-achtienjarigen zes maanden. Deze mensen vallen gedurende deze maanden buiten het stelsel van BTK en tewerkgestelde werkløze, waardoor hun kansen om ergens aan de slag te kunnen gaan nogmaals verminderen. Deze maatregel betekent voor de ouders eveneens een extra (financiële) last. Zij moeten na de studies van hun kinderen nog eens meerdere maanden instaan voor hun levensonderhoud. Wij als ABVV-jongeren zijn tegen deze willekeurige bezuinigingsmaatregelen. Het gaat zeker niet op de schoolverlaters te laten opdraaien voor het feit dat er te weinig werk is. Daarom organiseren wij op 28 oktober (woensdag) op de Oude Markt te Leuven een informatie- en animatienamiddag. We gaan van start

om 12.30 u. met een GRATIS optreden van GERRY AND THE HATRICKS. Daarna houden we een optocht door het stadscentrum. Deze ganse aktie gebeurt in samenwerking met VVS-studentenvakbeweging. Scholieren, studenten, schoolverlaters en alle geïnteresseerden: hartelijk welkom! ABVV-jongeren, Justus Lipsiusstraat 71, Leuven VVS, Schreursvest 63, Leuven.

HORIZONTAAL

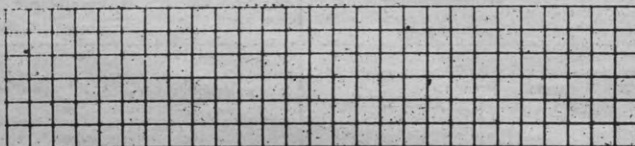
1. nauwe opening
2. verschijnsel waarbij het menselijk lichaam zich schijnt te onttrekken aan de wetten van de zwaartekracht en gaat zweven
3. elektrode die zich aan de positieve pool bevindt
4. Indische vrucht - Klux-Klan (afk.)
5. eetketeltjes
6. plaats in prov. Antwerpen - letterkeer van Aria
7. Mongoolse ras = ...ras - desoxyribonucleïnezuur (Eng. afk.)
8. iemand met een grimmig gelaat, brompot
9. hertogdom, geslacht - internationale trein
10. explosieve stof - vacht

VERTIKAAL

1. vooruitstrevend vlaamsgezinde
2. frans lidwoord - hij - meisjesnaam
3. verkondiger van de blijde boodschap
4. bewoner van Ceylon
5. damp afkomstig van kokend water - dronken
6. anagram van ade - Dansk Europa Union (afk.)
7. letterkeer van een Nederlands lidwoord - niet kort
8. uitroep van pijn - helderheid
9. aangenam van smaak - flets en mager
10. zakmes

ZOEKERTJE : 20 fr.

Gebruik onderstaand rooster 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden.

Kruiswoord - raadsel

